

Zivot na vesnici

široké
kino

V roce 1960 - 1961 dosáhla naše obec velikého úspěchu výstavbou zdravotního střediska a to jedině tím, že velký počet občanů pochopil tu skutečnost, že naší obec můžeme zvítězit v první řadě, když vlastními silami přiblížíme svému každoválební vlastní vesnice a k prospěchu pro všechny občany v obci.

V roce 1964 - 1965 mělo se spět vybudovat svépomoci širokého kina. Jezdání o uskutečnění této výstavby trvalo již několik let a po celé původní plánování měla být budova kina dokončena již několik let.

Obec Petřvald byla v této době jedinou obcí v okrese Novojičínském, která po letech 1964 - 1965 obdržela povolení větší výstavby v akci „Z“ax“ se rozhývala jako unikátní dosavadní činnosti naší obce.

V následujícím roce 1966 kdy celý národ bude oslavovat 20. výročí osvobození naší vlasti hrdinou Sovětskou armádou, kdy v mnoha městech i vesnicích budou stavět a odhalovat památky k uctění všech hrdinů, kteří oblétovali své životy za naše osvobození, tak i v naší obci na večerním zasedání Místního

národního výboru v Petivaldě, které se konalo dne 30. ledna 1964 rozhodlo všichni účastníci jednomyslně aby se nová budova postavěnáho kina nazvala a označila jeho budova jubilejní to známelo aby při stavbě se postupovalo tak že stavba byla ukončena v letech 1964-1965 to známelo k oslavě 20. výročí osvobození naší vlasti.

Při výstavbě kina ubarali místní občané svou prací a obětavostí své národní cítiři a povíd posel pro zvelebování vlastní vesnice.

Ably se občané mohli podílet na uvedení stavbě přibližně stejným dílem, bylo odklasováno v zasedání Místního národního výboru dne 30. ledna 1964, aby v roce 1964 odpracoval každý práce schopný občan povinen 25 brigádních hodin, a to : muži od 16-60 let a ženy od 18-55 let. Tím ovšem nebylo konec, že s novoci při výstavbě kina by se vyučovali i občané i starší nad uvedenou věkovou hranicí, nabol byly důkazy, že při stavbě zdravotního střediska i starší občané neul 60 let a naše školní mládež velmi pomohli při stavbě lehkými pracemi.

T připadě, že někdo ze závazních dívek nemohl stanovený počet hodin odpracovat, proplatil za každou neodpracovanou hodinu poštovní, poukázkou, zaplatil Místnímu národnímu výboru 5,- Kčs, aby tato k zajištění plynutosti stavby mohlo zaměstnat náhradní pracovní sily a řad občanů, kteří jí svůj závazek splněný měli.

Dne 10. března 1964 se uskutečnila v hostinci „Vrtulník“ první pracovní schůze občanů, kteří byli pověřeni radou Místního národního výboru vedení novostavby širokookáhlého kina. Mimo vicededy Místního národního výboru Zdenka Mácha byli přítomni Vlček Josef, Vávros Josef, Kýl Adolf, Moravec Ladislav a Břežný Karel.

Vedení stavby pověřilo rada Místního národního výboru osvědčeného pracovníka Josefa Vlčka a zástupce Josefa Vávrosa. Nejbližší spolupracovníci byli Moravec Ladislav, Kýl Adolf, Václav Zdeněk, Břežný Karel a nařízený předseda Místního národního výboru Zdeněk Mach.

Výstavba širokokáhlého kina byla zahájena v měsíci březnu 1964. Pracovalo se každý všední den od 7.³⁰ hod. až 11.³⁰ hod. dopoledne a od 14.⁰⁰ hod. do setmění, v neděli se pracovalo od 7.⁰⁰ hod. do 12.⁰⁰ hod.

Na výstavbu kina v roce 1964 uzařilo 633 občanů své závazky na odpracování 16.074 brigádnických hodin. 9 občanů se zavázalo zaplatit 1.125 Kčs

2. Družstvo

za hodiny, které jin nebylo možno a různých dívorodců odpracovat. Je všem výrazem velkého pochopení občanů pro uskutečnění velké kulturní výstavby. Česem našli se i takoví občané, kteří pracovní rázvazek nepodapsali a tak se postavili sami mimo řadu občanských občanů. Přesto si tito občané neuvedomili, že svým jednáním postihli nejen celou naši obec, která právě v této době soutěžila o saského titulu „Tvarové obce 20. výročí osvobození“. Bylo pro naše občany aklamáním, že se naše obec umístila až na 7. místo. Mnozí občané se často žádali - co bylo vlastně příčinou našeho neúspěchu? Odpověď byla jednoduchá: „Nebyl souběžně rázvazek právě na stavbě širokouhlého hina. Snad si tito občané neuvedomili, že tato významná stavba se nestavěla pro současnost, ale hlavně pro následující generaci. V tomto roce většina občanů svůj rázvazek splnila a dokončily odpracování 13.374 brigádnických hodin, zůstalo ještě v tomto roce ještě několik rodin a jednotlivců dležitou na výstavbu 2.700 brigádnických hodin.“

I. Hlubší občanů

Při poskytování služeb obyvatelstvu na území obchodu stále trvá respektování občanů, nadále trvá poptávka po zboží i skupinovém a hlavně po zboží běžné potřeby, kteráho se v obci nedostává jenom typický provozem, malými prostorami prodíjen a skladem a také hlavně napruženého rozvozu zboží na vesnice jako obuv, textilie a konfekce.

V obci se nedostávala pravidelná část průmyslového zboží a tak občané byli nuceni toto zboží za dodržení těžkých a obtížných podmínek zajistovat a doručit z okolních měst.

Pravidelnou část služeb místním občanům poskytovaly Komunální provozovny ze sousedního města Přiborce. Jejich další rozšíření se specializace nebyla u nás uplatňována, naopak došlo k omezení pracovní doby v kadeřnictví. V letech 1950-1951 došlo také ke zrušení stolařské provozovny v budově bývalého stolařského mistra Karla Ševčíka, kterou pak převzaly dívčí provozovny Místního národního výboru. Místní dívčí provozovny soustředovaly v této době měkkolehké místních oděvních řetězí a žen z domácnosti. Provozovny však ještě žádaly tak, aby to mělo

zapořebí, především k dalšímu získávání volbomíků pro zapojení do služeb obce, neboť bylo dleto takových, kteří své odborné znalosti uplatňovali mimo naši obec.

Z přes nepříznivé podmínky provozované říjny března za rok 1964 celkovem 127 000 Kčs - je to všechno další snížení tržeb oproti roce 1963 o 30 000 Kčs.

Na mzdách se vynikalo během roku 49 000 Kčs

na obci

V jarních měsících byla v obci provedena rekonstrukce elektrické sítě. Dřevěné elektrické sloupy nahrazeny silnými sloupy betonovými, vodice byly současně rozšiteny na větší průřez a současně provedena byla generátorská oprava veřejného osvětlení. Staré nevhodné lampy byly aranžovány a místu nich zabudováno výběžkové svítidlo tělesa - jako první moderní svítidlo za historie naší obce.

Komunikace

Během roku byla zásluhou Místního národního výboru nejneutnější úprava blatičských vozovek provedena dokud stačily finanční prostředky k pokrytí nejneutnější údržby. Nadměrné opotřebování některých říseku jsou přímo zavrhovány provozem místního jednotného zemědělského družstva, jednak personální výsady a provozem traktorií klamně za deštivého počasí.

na silnici

V řádných jarních měsících, rokud dovolovato počasí, byla zahájena výstavba nové betonové silnice mimo naši obec přes pozemky místního zemědělského družstva. Silnice navazuje na dřívější vybudovanou betonovou silnici k sousední vesnici Mošnovu a buď jako jedna z klavních dálkových silnic z Ostravy směrem k Novému Jičínu. Je nutno se zmínit, že v důsledku stavby nové silnice bylo zřízeno v první řadě s úpravou a regulací místního potoka Pínačky a proto z této vlivové byl také žádán stavebním podnikem o přidělení parkovacího místa. Místním družstvem byl určen pozemek na zahájení naprosti obydli 'Klamile Dlouhé'.

Výstavbou nové silnice vypadl vznikající automobilový ruch, nastal

klidnější život na vesnici, nebylo těžké rozložit hledá v hýbající vnitřním růvce
na vozidly se silnicí vedoucí středem vesnice, nebylo jí
těžké stavst rodiců s bezpečnost svých dětí, které v hýbající místě pobíhají po
celém prostranství silnice, neboť nákladní a ostatní automobily projížděly
obci jen občas jenomak pro zasobování místních občanů a obchodů a jednak
také pro občerstvení v potravinářství „U Štěpánka“.

Zvelebování obce

Zásluhou Mistruho národního výboru je naše vesnice stále zvelebována jak ve výstavbě tak i na úpravách veřejných prostranství. V obci zmizely nepěkné příkopu a místo nich lemuje se podél silnice chodníky, pro občany postavena autobusová zastávka u „Královatky“, zřízeno nové holičství a kadeřnické komunálky sousedního města Přibyslav, zavedena sběrná prádla a sítě k čistění, sběrná obuví do opravy komunálky města Blatná, zřízena hudební škola pro žáky místní desítileté školy, pro mateřskou školu zhotovené 2 kolotoče a houpačka na hrázi v prostranství u Sokolovny, provedena generální oprava hřbitovní lávky přes řeku Lubinu, oplocení části hřbitova, byly úpravovány odpadní příkopy na horním konci u spletavé a pod restauraci U Štěpánka, dále úpravena kanalizace v „Kachniči“, Richterové ulici a část zatumene.

Na zkrášlení obce provedla se výsadba okrasních stromů podél hlavní silnice, osazení břichy hřbitova kulovitými javory, před zdravotním střediskem provedena květinová úprava, na křižovatce květinovou úpravu zasahujou členek ČSČ červeného kříže, na návsi před školou květinovou úpravu opět zasahujou žen z místního zemědělského družstva, občané kardinálně zkrášlovali zahrady okolo svých rodných domů, prováděli pestře malby svých plotů, které v té době byly všechny nově vedeny z drážďanského pláštiva od místního výrobce Karla Hlímka rodáka z bývalých Hartví.

Takto kardinálně občané upravovali svou vesnici a byli spokojeni že obec a celého širokého okolí byla nejlépe zvelebována a byly také hýbající rozhorečení, že jejich pečlivě upravená obec přes kterou denně projíždělo z blízkého latisté

Cílom . . .

nejenom občané naší republiky, ale i hosté ze zahraničí byla často na svém vlnění
svévolně poškozována a nečistována hranice autobusové řekárny, násilně zničeno
silniční začátky a dokonce nebylo všechno u těch, kteří se nestíhli změti ani
historický královský hruš na horním konci vesnice.

Volby do všech stupňů Národních výborů

V neděli 14. července 1964 proběhly v naší obci jako v minulých letech v místnosti
Místního národního výboru volby kandidátů Národní Fronty do Místního národního výboru
Zákon o nových volbách stanovil, že v obcích od 800 - 1500 obyvatel má být
zvoleno nejméně 25 poslanců Místního národního výboru a skutečný počet pak stanoví rada
Místního národního výboru. V současných volbách stanovila na svém rozhodnutí rada
Místního národního výboru, aby bylo zvoleno 28 poslanců a zároveň stanovila volební komisi
ve složení: předseda : Holbe Jiřímej č.p. 121
místopředseda : Pyleček Vlastimil č.p. 323
další členové : Venclek František, Tománek Miroslav, Čelhauer Miroslav,
Caláš Otoš, Dvořák Jiří, ing. Jeřičký Milán,
Haboušek Jevoslav a Pichopádová Ludmila.

Registrovaní kandidáti pro volby do Místního národního výboru v Petřvaldě:

Brus	Ondřej	č.p. 174	Mákorová	Milán	i.p. 95	Pichopád Václav ml. č.p. 33
Křečaný	Karel	i.p. 71	Mysík	Pavel	č.p. 249	Pyleček Lubomír č.p. 13
Hajduček	Ondřej	č.p. 176	Němcík	Leopold	č.p. 197	Záhonský František č.p. 20
Hajduček	Zdeněk	č.p. 138	Ornatil	Zdeňek	i.p. 238	Kloučovec Miroslav č.p. 31
Janečková	Vlasta	i.p. 60	Opler	Leo	i.p. 167	
Kotala	Vlastimil	č.p. 194	Rorehnal	Rudislav	i.p. 24	
Kotek	Josef	i.p. 108	Sklenář	Rudolf	i.p. 30	
Lednický	Borumír	i.p. 50	Sedláček	Ludek	i.p. 118	
Líšnert	Mojmír	i.p. 193	Sýp	Žilán	i.p. 236	
Mach	Zdeňek	i.p. 204	Sváček	Miroslav	i.p. 186	
Máchorová	Zdeňka	i.p. 190	Sýp	Bohuslav	i.p. 69	
Malíková	Anna	i.p. 124	Pichopád Ondřej	Čedřich	č.p. 329	

Kandidát pro volby za poslance do Severomoravského kraje byl Mách Zdeněk, čijemnáž
Místního národního výboru v Petřvaldě

Kandidáti za svědce už okresního soudu:

Břežný Karel, důchodce č.p. 71

Záhonský František, důchodce č.p. 207

Vládoucí zasedání

Dne 2. říjence 1964 bylo v místní budově Sokolovny vládoucí zasedání
Místního národního výboru, kde byla zvolena mandatová komise pro provozování
platnosti hlasů a volab.

Komise byla ve složení: Kotáka Vlastimil

Rajdůček Zdeněk a

Máchora Zdeněk.

Komise po provozování hlasů zjistila, že všech 28 poslanců bylo pracoplatně
zvoleno. Po tomto rozhodnutí všechni poslanci složením svého volby předepsané formule,
kterou poslanci vyslovili ve stejně a tento písemně složili. Pak načež volba předsedy
Místního národního výboru za kterého poslanci navrhli Zdeňku Máchoru, který procedením
hlasováním byl zvolen novým předsedou a tajomníkem Šváčkem Miroslavem.

Členové rady byli zvoleni: Pyleček Lubomír

Břežný Karel

Rajdůček Zdeněk

Kotáka Vlastimil

Opler Leo

Záhonský František

Sýp Vilém

Místní národní výbor v Petřvaldě zřizuje podle stanovení § 22 odstavec 2
zákona o místních výborech č. 65/1960 Sb. následující komise:

Finančně plánovací, zemědělskou a výrobu, výstavby a zvelebení obce,
služby a místní výrobek, školství a kulturu, ochranu veřejného pořádku a

adresatů a sociálního zabezpečení.

Za členy jednotlivých komisi byli zvoleni:

Finanční plánovací komise z řad poslanců:

Šyleček Lubomír, tech. řízeník č.p. 137

Němcík Leopold, důchodce č.p. 197

Číruvec Miroslav, tech. řízeník č.p. 319

z řad občanů:

Kyl Miroslav, tech. řízeník č.p. 208

Vavroš Josef, důchodce č.p. 198

Komise zemědělská a výkupu z řad poslanců:

Břežný Karel, důchodce č.p. 71

Janečková Vlasta, členka ZZD č.p. 60

Sýr Bohuslav, mechanizátor ZZD 69

Kotek Josef, důlník VZKG č.p. 108

z řad občanů:

Štyler Josef, důchodce č.p. 324

Pichorař Jiří, instruktor zeměděl. správy

Komise pro výstavbu a zvelebení obce z řad poslanců:

Krajcůček Zdeněk, stavební technik č.p. 138

Odválil Zdeněk, stavební technik č.p. 230

Mýška Pavel, tech. řízeník č.p. 249

Krajcůček Oldřich, ředitel základní školy 176

z řad občanů:

Moravec Ladislav, stavební technik č.p. 161

Klečka Josef, důchodce č.p. 83

Váculín Zdeněk, technický řízeník č.p. 132

Komise pro služby a místní výrobce a řídí poslance:

Holubek Vlastimil, důchodce č.p. 184
Tichopánek Oldřich, současný 124G č.p. 327
Šklenák Rudolf, kovář 124G č.p. 36
Janert Mojmír soudružník 124G č.p. 193

z řad občanů:

Pyleček Vilém, důchodce č.p. 137
Klimek Karel, zaměstnávka NHKG č.p. 248
Sedláčková Marie, v domáckosti č.p. 113

Komise školství a kultury a řídí poslance:

Opler Leo, výchovný učitel okresu 167
Tichopánek František, mechanik ČSAD č.p. 333
Malíkovič Vrana, řidička TZO č.p. 124
Sedláčková Ludmila, dělnice 124G č.p. 118

z řad občanů:

Blažek Alois, důchodce č.p. 196
Vratislavský Jan, učitel ZDŠ č.p. 171
Sedláčková Šárka, dělnice 124G č.p. 113

Komise pro ochranu veřejného pořádku a řídí poslance:

Záhonský František, důchodce č.p. 207
Rothmayer Radislav, autoručič č.p. 24
Bauer Oldřich, elektromontér 124G č.p. 174

z řad občanů:

Sedláčková Robert, pracovník na lísce č.p. 21
Škopek Vladimír, zaměstnanec VB č.p. 83

Komise zdravotní a soc. zabezpečení a řad poslanců:

Šep Vilem, dělník Tábor č.p. 236

Máchorová Zdeňka, v domácnosti č.p. 190

Mitvica Milán, automechanik č.p. 95

z řad občanů:

Pekludová Marta, členka 727 č.p. 41

Kolbe Ludvík, zámečník č.p. 239

Přenášení z uvedených poslanců byl předsedou hrdce jednolibé komise. Plenární
asedání Místního národního výbore v městě mělo právo uřizovat komise a provozovat učinné změny.
Do komisi byli zvoleni zpravidla z jedné poloviny poslanci národního výbore, ostatními
členy byli zvoleni osvědčení pracovníci ze závodů, z kulturních a školských organizací, ze
zemědělského místního družstva i z řad důchodců.

Poslanci národního výbore byli rozděleni tak, aby plně uplatnili své vědomosti
a zkušenosti vedle odborníků z řad občanů. Komise si pak učvály ještě roční aktiv
kulturních občanů odborníků a osvědčených pracovníků, aby ve svém rozhodování posuzovaly
a řešily problémy ve svém odkrově. Přesobnost a pracovnice jednolibých komisí určovaly
stíhuty komisi schválené plenárním sedání Místního národního výbore.

Vzhledem k významnému postavení komisi v soustavě orgánů národních výborů
a výkonu funkce byli členové komise uvolňováni ze svého zaměstnání podle § 41
zákon o národních výborech a to na základě písemného doručení zaměstnavatele.

po letosních volbách bylo v plánu Místního národního výbore dosadit, aby do
hradce komise byly ještě přivratí alespoň po dobu tří měsíců z řad mládeže, aby tak
získat mluvčí zkušenosti a práci národního výbore. Místnímu národnímu výbore i přes
velkou snahu nepodařilo se přesvědčit naši mládež, aby se zapojila do budování rozvoje
sociálně společnosti v naší vesnici a tak tento dobrý a záslužný plán iplně ztroskotal
pro naprostý nezájem zdejší mládeže.

Na rozvídání Místního národního výboru byl navržen za vodství přijíždějícího
školního pracovníka v kultuře a školství, bývalého matukáře více a předsedy
Sboru pro občanské učebnosti Olomouc Jana Špačka, poslance národního výboru
Ledenický Bohumil, bylém v Petřvaldci č.p. 50.

Rovněž v České rovině Besedě nastala změna. Od 1. srpna 1964 byl
jmenován novým správcem nejmenší pracovník pro vzdělání vesnice bývalý
řidič učitel místní školy Olomouc Blahut.

V soutěži o vzdornou obec ve třetí kategorii v okrese Nový Jičín skončila
na naší obci XII na 7. místě což bylo zavineno jednak neoplněním úkatelů
na výstavbě širokopáhlího kina a jednak omezením vzdělených úkatelů hledané na
přinění náboru do zemědělství, kde za každého žáka se dostávalo 5 bodů navíc. V tomto
česku na místní škole v naší vesnici nebyl ustanoven ani jediný žák.

Výsledky hospodaření Místního národního výboru za rok 1964 byly v celkové
dohledi s k 31. prosinci 1964 činilo 8,047.542 Kčs včetně rozestavěných investic.

Výkon opravy a ochrany majetku svěřeného Místního národního výboru byl zajištěn
vedením potřebných inventuračních dokladů, kotivoklub byl pověřen finanční a rozprávčovou
komise Místního národního výboru. Na dobu výsledku plnění plánů a rozprávky za rok 1964
muzí občané z vesnice a především dobyt připrava národního výboru určeným představitelem
Zdeňkem Machem.

Komunistická strana

V roce 1964 zajišťovala vesnická organizace volby do národních výborů a
provedení volby místního lidového kontroly, kde byli voleni členové strany, jako předseda

Milán Vávra, jako místopředseda Nováček Josef a Záhonská Antonie jako člen.

Výbor vesnické organizace Komunistické strany v roce 1964 byl:

předseda : Brčeník Václav
1. místopředseda : Opler František
2. místopředseda : Třebovský Jan
jednatel : Záhonský František
hostpodař : Galner Josef
členové : Nováček Josef, Novák František, Šíp Josef, a
Krabovský Pavel.

Počet členů vesnické organizace Komunistické strany činil 36 členů a registrovaných členů 96.

Sokol

Zlepšení v činnosti tělovýchovy ani v tomto roce nedosáhlo zlepšení. Celá síla výbore jednoty bylo hlavně zaměřováno pro registrování cvičenců pro blížící se III. Československé sputníkové akci v roce 1965. Také v minulých letech registrování nácviků na takovou celostátní výpravnou akci, které navazovaly na bohaté tělovýchovné tradice všeškolských slatí stávaly se načasné náročnosti všech cvičenců ve vesnici, bylo registrování nácviků v současné době jen u dospělých tak i u mládeže bylo velmi obtížné, neboť slohovodobý nerázem o cvičení trval i v tomto roce. Přestože výbor Sokola provedl několik akcí pro registrování cvičenců za spolupráce vesnické politické organizace Komunistické strany i Místního národního výboru, nedoslo ke zlepšení ve cvičení a bylo naštěstí, že ani vlastní členové sportovního oddílu Sokola neměli zájem a nechtěli pochovat nutnost zapojit se do cvičení.

U takové neradostné situaci veltá se výbor Sokola, který nebyl schopen zajistit počet cvičenců ustanovený směrným číslem Okresního výboru ČS. tělovýchovy. V této svárlné situaci naší vesnické tělovýchovné organizace jedině ženy plnily řádné školy, které byly na ně ve cvičení kladeny a řádně registrovaly nácvík prostříbých v dostatečném počtu. Velice

neuspokojiví situace nastala u mužů, když z velkého počtu mladých mužů žijících ve vesnici se zapojilo do neúviku prostříjich pouze 5 mužů.

sportovní

Sportovní činnost v místním Sokole byla v současné době dosti rozšířena a roku 1964 již na několik sportovních oborů. V této době měl Sokol v činnosti oddíl kopeč, hokeje, výpravčí a oddíl silové cyklistiky.

Je zároveň se zmínit o nejmladším oddílu místního Sokola, silové cyklistice, který v tomto roce nastoupil do první závodní činnosti. Jako první soutěž, které se zúčastnili naši cyklisté byla v krasojízdě v květnu tohoto roku v Přerově, kde jako zařízeníci se umístili na čestných místech. U žáků se umístil naši Marta Ludečková na 3. místě, Šárka Pavel na 5. místě a Pisková Z. na 9. místě.

Zádky našeho Sokola umístily se v soutěži následovně:

Hajdučková Šárka obsadila třetí místo,

Rusková Libuše obsadila čtvrté místo osmá a

Volčíková Marie obsadila šestou místo.

Tento veliký úspěch našich mladých krasojedců byl ocenit z toho, že ze 32 startujících žáků a žátek bylo z celé naší republiky.

V krajském přeboru ž. třídy v kolové, která se konala rovněž v Přerově, umístila se celkově po třech kolach naše dvojice Vladimír Šíp a Zdeněk Huvar na druhém místě. Bylo však na říkati, že tento sraživý oddíl v kolovém zápasu, který měl veliké předpoklady získat nejen dalších úspěchů, ale i využít naši mladíče na vialsí cvičení, musel pro nedostatek finančních prostředků k zakoupení cyklistických kol svou činnost zanechat.

funkcionáři

Přehled funkcionářů silovníček jednoty:

předseda	: Štýler Jaroslav
místopředseda	: Čížek Alois
zastupník	: Šedivka Bohuslav
hostodrž	: Tyleček Lubomír

pukladník	Tyleček Lubomír	
kult. referent	Ujatovský Jan	
náčelník	Korkel Petr	
náčelnice	Štíparová Jiřina	
vedoucí sportu	ing. Jevický Milan	
propag. referent	-	
zprisovatel	Sedláčka Bohumil	
správce stadionu	Pománek Miroslav	
vedoucí záborňské odd.	Tyleček Miroslav	
domorodé sokolovny	Břežný Viktor	
revistní komis	ing. Karloš Zelenák, Tománek Miroslav, Rusak Jaroslav	
kronikář a archivář	Tyleček Lubomír	
vedoucí oddoru	základní těl. výchovy	Korkel Petr
	divadelní výbor	Tyleček Lubomír
	koraná	Kerjan L.
	lední hokej	Jahn Václav
	rybářství	Ondrámek Vladimír
	tenis	Mácha Alvis
	repicení	Sedláčka Bohumil
	velbýjana	Korkel Petr
	stolní tenis	Bruš Václav

Cervený kříž

Organizace červeného kříže vlastňovala rok od roku dobrých služeb pro celou naši obec. Bylo to hlavně zásluhou velmi obětavé předsedkyně organizace Annny Jakobčárové a také celého výboru skupiny červeného kříže. Skupina dosáhla v roce 1964 již 307 členů. Zásluhou skupiny byli získáni bezplatní dárci krve: MUDr. Sokol Jiří, Škopek Václav, Růčka Jaroslav, Hýlová Milada, Pavlásek Vladimír, Tománek Miroslav, Břežná Božena, Krabovská Anděla a Mertová D.

C. D. . . .

Něm věžních poskytování prvních pomocí občanům na vesnici prováděla organizace hygienické průvěrky ve všech místních potravinářských prodejnách, v poštovinářství, v holicství a v bušovické místního hospodářského družstva. U kváinech zemědělského družstva prováděly členky Červeného kříže jednou měsíčně kontrole vybavení zdravotníku stavu lékárniček rovněž i u všech traktoriistů zaměstnaných v místním zemědělském družstvu a ve všech výmlatových střediscích.

Pohyb občanů v naší obci

Během roku bylo v naší obci narováno celkem 17 dětí a zemřelo 12 vesměs starších občanů. Mezi zemřelými byl i kronikář obce profesor Puleček Josef, který zemřel 14. října 1964.

Do naší vesnice se přistěhovalo během roku 36 občanů z toho bylo 15 dětí.
Přistěhovali občané pocházel z Čech měst a vesnic:

Bratislava, Olomouc, Ostrava, Šumperk - Prostějov, Přerov - Sumperek,
Kroměříž - Rumburk, Poučka, Píbor, Staré Křečany - Děčín,
Virkovice, Slavkov, Lhotice, Opava, Starý Ves, Mošnov, Těšetice,
Virkovice, Kateřinice, Petřvald - Kavina, Řemianský Krasov.

Škola

Nový školní rok byl zahájen již 26. srpna 1964, kdy shromážděným učitelem byl přednesen celoroční pracovní plán školy ke schválení. Učitelé a zaměstnanci školy byli vyzváni, aby se k 20. výročí osvobození naší republiky zapojili a vynaložili se do největší úsilí na plnění všech úkolů jak po strance vzdělávání tak i výchovné.

Po strance hrmotné i materiální zajistoval pro zdejší příběh školní práce sám ředitel školy za spolupráce s Místním národním výborem a řadou rodiců a přátel školy.

Odbor školství a kultury rady Okresního národního výboru v Novém Jičíně
průvodil na návštěvě ředitele školy a Místního národního výboru potřebou finanční
říšstku na vylosovaní školní budovy.

Nová škola

V hlavních praxdlnících byla zahájena výměna všech oken hlavní
školní budovy, které se nacházela již ve znacné zchátralém stavu. Na těchto práciach
se nejdříve podíleli ředitel školy Pečka Jaroslav, Čáslav Oliva a Karel Lánský, svou
právniči přispěli také učitelé Jurák Oliva, Vráclovský Jan, Nedoma a Štefek.

Zde školní žuchyně bylo proskáno nové výklení okno do školní budovy takzvané
řákovské jídelny. V objektu jednotního zemědělského družstva byla z bývalého zchátralého
bytu zřízena školní dílna, která měla k dispozici tři místnosti. Na zřízení školní dílny
se zasloužila velkou měrou brigáda XII. spadající Komunistické strany Československé
z národního podniku Tatra z blízkého města Kopřivnice, vedena Františkem Jeřábkem.
Všechny tyto práce provedeny byly v měsíci červenci, těkce počátkem měsíce srpna
mohly být zahájeny další práce jako vymalování všech učeben, místnosti a chodeb.

V důsledku přestěhování školní dílny do nově upravených objektů
uvolnila se tím dosavadní místnost školní dílny, která byla v době praxdlní
přebudována na školní jídelnu. Tz místnosti, která dosud sloužila za jídelnu, byla
upravena pracovna pro ředitele školy a dalším přepážením vznikl prostor k
uskládání učebnic a školních potřeb. Toto všechno byla nouzová opatření, protože
nebylo jiného východiska vyučování v nevyhovující budově s polovicním počtem
potřebných učeben. Bylo neuveritelné, že stavba nové školní budovy se rok od roku
válkohovala, jejíž plánování se datovalo již v roce 1953.

Učitelé

Ředitelem školy zůstal i v tomto roce Jaroslav Pečka, zastupcem byl jmenován
Oliva Jurák učitel 2.-5. ročníku.

Učitelé 1.-5. ročníku : Eva Dobšovcová, Marie Štefková, Ludmila Friedrichová
Blážena Blahutová a Libuse Tichopáclová.

Učitele 6.-9. ročníku:

Olena Dybalová, Julius Kedoma, Stanislav Polášek, Josef Štefka,
Jan Vrabelovský, nově na školu byla ustanovena pro vyučování v 6.-9.
ročníku Jaromila Prachtulcová učitelka 1.-5. ročníku ze ZDŠ
v Heřmanicích obec Nový Jičín.

Změny učiteli:

Dne 1. února 1965 nastoupila mateřskou dovolenou Jaromila Prachtulcová
na její místo byla ustanovena Libuše Pichopádová, která převzala její
vyučování v plném rozsahu. Místo učitelky Pichopádové nastupovala v její
třídě Emilia Kováčková učitelka v důchodu. Učovala v době od 8. února
do 3. března 1965. 4. března nastoupila na zdejší školu Boženka Čížková
učitelka 1.-5. ročníku v Budíšovicích obec Opava.

8. dubna 1965 nastoupila mateřskou dovolenou Blažena Blahutová. Na její
místo přesídlila Boženka Čížková a místo ní nastoupila opět důchodkyně
učitelka Emilia Kováčková. Toto bylo vyučováno až do konce školního roku.

aměstnanci školy

V tomto roce školnice zastávající Marie Kolářová, uklízečkou v mateřské škole
byla jmenována Božena Dvořáková a uklízečkou v místní sokolovně kde žáci místní školy
prováděli řemesla byla Anna Vrabelovská, která však ukončila pracovní poměr 31. ledna
1965 a odešla do důchodu. Místo ní byla přijata Božena Brážná, členka místního
hospodářského družstva, která uklízel dříve po své pracovní době.

organisace školy

V tomto školním roce docházeli do zdejší školy žáci tří obcí: Petřvaldu,
Petřvaldsku a Mošnovu. Na součinnost ve vyučování se nic nezměnilo. K vyučování
sloužilo mzdále 6 učeben z toho 4 učebny v hlavní školní budově a 2 učebny ve školice
a proto se vyučovalo stále ve dvou směnách: dopoledne vyučování malé třídy I., II. a III
odpoledne vyučování třídy IV., V., VI. A + VII. B nestřídaly se třídy VIII. a IX.

U výrobců autobusového spojení přespolních řádků byly přestávky mezi jednotlivými vyučovacími hodinami zkráceny na minimum 5 minut a klární přestávka na 15 minut.

Pionýřská organizace a školní skupina Československého svazu mládeži 9 třídy pracovaly pod vedením učitelky Blahutové a od 1. dubna 1965 učitelky Libuše Tichopádové. Často nedostatky v organizačních pramenitě klárně ze směnnosti vyučování a také velkého nedostatku vzdělajících vedoucích. Pro tyto potíže připravili pionýři svou práci při budování vesnice. V místním dílně v zemědělství opracovali 3.264 brigádnických hodin, všechno nasbírali do sběru starého papíru na 1710 kg, v praxních chodech na odplávování trávníků a sběru mandelinky bramborové.

Na oslavu 20. výročí osvobození náši vlasti dne 3. dubna vytvořili pionýři Šikovskou Akademii a také se podíleli svou účasti na místní Spartakiádě pořádanou místním Sokolem dne 6. června 1965.

Stav žactva v roce 1964-1965

číslo	celkem	z toho dívek	náborovnost
I	24	12	+
II	27	11	5
III	26	14	8
IV	21	10	5
V	26	13	3
celkem	124	60	
VI	34	18	1
VII A	26	13	0
VII B	26	14	2
VIII	34	20	0
IX	23	11	0
celkem	267	76	

Požárníci

V roce 1964 měl sbor celkem 112 členů. Pro srovnání
stáří jednotlivých členů:

do 20 let bylo ve sboru 15 členů,
do 30 let bylo ve sboru 25 členů,
do 40 let bylo ve sboru 15 členů,
do 50 let bylo ve sboru 11 členů,
do 60 let bylo ve sboru 22 členů,
do 70 let bylo ve sboru 13 členů,
nad 70 let bylo ve sboru 22 členů.

Ve sboru v tomto roce byli zvoleni:

předseda	Blahut Jan
velitel	Bruš Bohuslav
jednatel	Nýl Oldolf
pohlednice	Vášica Olexis
referent prevence	Sedláčka Robert
referent výchovy	Cípler Jiřoslav
referent organizační	Balcar František
referent mládeže	Horkal Jaroslav
členové výbore	Blahut Stanislav, Klimar Vojtěch
revisor učeb	Hromola Josef a Klimek Karel

Členský příspěvek byl pro rok 1964 stanoven 10,- Kčs.

Pentí rok se požárnici zúčastňovali kromě současných cvičení a poplašových cvičení i reorganizování v hojném počtu na zválebevání obce, kde využívali na zkrášlení vesnice na 2000 budgešnických hodin zdarma.

Předseda sboru Jan Blahut zorganizoval za rábánou práci sboru pro sejance požárníky a jiné občany vlastní autobusový zájezd do zahraničí - Maďarska jehož se zúčastnilo 35 občanů.

Družstvo

A pozoruhodné události ve sboru došlo v měsíci březnu. Na členské schůzi 29. března byla dana pocta zastoupenému členovi sboru Ludvíkovi Chrostkoví, který oslavil 80 let svého věku v restauraci „U Šubrů“.

Duchářející jubilant za doprovodu předsedy sboru byl posatronen velitelem sboru Bohumilem Brusem, který za doprovodu místní duchovní hudeby Richarda Řepky vstoupili do místnosti, kde jednatel Míšl Oclík ohodnotil rásležnou činnost jubilanta, který po celých 60 let svého věku ainstal věrný počátník sboru, kde věnoval svůj čas i svého pravidelného stáří a nejméně po dobu 32 let vykonával funkci předsedy sboru. Cesta se konala za přítomnosti mnoha hostů jako:

za krajský výbor sboru Šárek a Špotnice

za okresní výbor Kanzák a Kocík

za Okresek Šimák Miroslav z Petřvaldce, dále hosté

a jednoty Tělocvičnice, Těnáky, Mošnova, Petřvaldce, dále byli přítomni čestní členové Klimek Karel z Mošnovy, a naší jednoty Mikulice Antonín, Soška Josef a předseda místního zemědělského družstva Pichopáč Rudiolf.

V červnu roku 1964 bylo založeno v Jednotném zemědělském družstvu v naší vesnici samostatné družstvo požárníků jehož velitelem byl zvolen Bohuslav Šíp. Družstvo bylo ubermámano a vyskočeno s výstrojí požárníků, aby v případě nějakého požáru bylo schopno samostatného rásahu.

Jednotné zemědělské družstvo

V těchto letech je nutná potřeba, aby se rozvíjela zemědělská výroba, protože snotřeba obyvatelstva neustále vzrostala. Tuto spotřebu zčásti kryl níž stál cenným zemědělských produktů ze zahraničí za které se muselo platit jedinou devízami a jedinou také nizkým průmyslovým zbožím a to iasto i tekovým, které by občané sami nutně potřebovali. Rozvíjením zemědělské výroby zabývala se v současné době samotná většina i plánem ústředního výboru Komunistické strany násilně republiky, proto v této vobě vyslova celá řada uvažení na podporu rozvoje zemědělské

výrobky, na zvýšení životní úrovně dlužstevníků a jejich sociálního zabezpečení. Mnoha významná výrody jeho vstoupila vplnlost první zlepšení. Podstatně se celkově zvýšila výroba a vložitka mléka. Toto projevilo se i v našem zaměstnávském družstvu, kde se oproti loništnímu roku zvýšila výroba mléka v roce 1964 o 487 litrů mléka.

Odměňování

Nová soustava odměňování dlužstevníků v zaměstnávství byla úpravena celostátně od 1. ledna 1964.

Po kvalifikaci a normování byla v družstvu utvořena tato komise.

Tyleček Brňoslav za živočišnou výrobu,

Floránková Vlasta za rostlinnou výrobu,

Břežný František a Šedláček Václav, skupinové

číp Bohuslav mechanizator

Mach Dušeněk, za Místní národní výbor

Předsedou komise byl ustaven Rudolf Pichopur.

Tato komise po celý rok rešila všechny nároky, které v družstvu vykazovaly při normování práce. Přesto byli dlužstevníci postaveni do stejné úrovni jako pracovníci v průmyslu, kde za překučení výroby dostali pracovníci určitou prémii.

Celnové družstva jsou nadále seznámeny o pracovní povinnosti k získání nároku na důchodové pojistění při činné jednotce upracované družstvu osobou neoměly být připisovány někomu jinému k získání nároku důchodu.

Přesto nařízením byly četárky družstva povinny zapisovat pracovní jednotky jen tam dlužstevníkům, kteří skutečně pracují vykonávání.

K hospodaření družstva

Oproti roku 1963 dosáhlo družstvo dálšího růstu hrubé zaměstnávské produkce o 300.000 Kčs a dosáhlo tržby celkem 3,710.000 Kčs. Překučením plánovaných výnosů se a vedle i odměna za práci za pracovní jednotku dlužstevníků činila v roce 1964 23 Kčs v penězích a 2, Kčs v naturálních. Kromě toho platilo družstvo za své členy耐 sociální a důchodové pojistění v částce 118.000 Kčs.

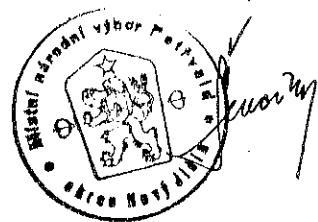
Právě dneška vznikl k 31. lednu 1964 na 8,132.000 Kčs, tím se dneškové
následující hospodařením vytvořilo dobré podmínky jednak pro stálé pracovní sily a
stejně si také vytvořilo dneško dobré podmínky na přechod pro nový způsob odmě-
ňování za práci na prvnou peněžitou výšku a tím se dneško současně ujistilo
mezi dneška hospodařici na vyšší úrovni, kde povolky členů dneška v sociálním
a nemocenském pojištění se rovnaly pojištěním v jiných průmyslových odvětvích.

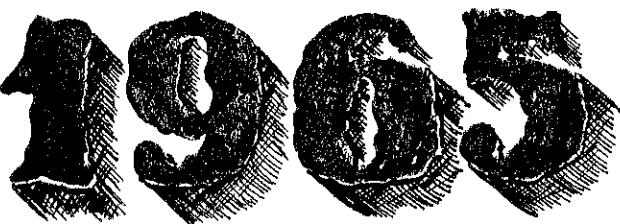
Pocasí

Do průměrném stavu zimy v měsíci lednu nastala změna 22. ledna. Silné
zteplení postihlo měsíc března, kdy odpolední teploty stupeny slabě nad 0°C a noční teploty
se snížely na -2°C . Dne 24. ledna byl zaznamenán silnější noční mráz na -8°C přes
den profukoval dosti chladný vítr.

Změna opět nastala 26. ledna, přes noční čas se náhle zlepilo, teplota přes
den vystoupila na $+1^{\circ}\text{--}2^{\circ}\text{C}$. Obloha pod mraky, méně jížní větrů v celku připomalo jarní
klidné počasí. Obřího rychle ubývalo a koncem ledna teploty vystoupily přes den až na
 $+4^{\circ}\text{C}$, oslnice se nacházely bez sněhu a vcelku v dobrém stavu. Tento stav počasí se
udržel až do 5. února, kdy v odpoledních hodinách se sníže nad nasím krajem první
sněhová vánice s vichřicí. Počasí i dalších zprav meteorologické stanice z blízkého letiště
v Mošnově, silná větrů se posouvající až na 90 km rychlost za hodiny. 6. února nastává
ochlazení, noční mrazy vystoupily až na -7°C , přes den nastávaly sněhové plíšanice,
ktoro trvaly až do 10. února. Poslední letošní zimy nastal opět 13. února, prudké
ochlazení, které trvalo až do 16. února za desí silných mrázů, kdy bylo namáčeno až
 -11°C . Mráz potrvály až po 20. únoru a po této době náhle nastalo velmi klidné
počasí s příchodem jara. Teploty vystoupily až na $+4^{\circ}\text{C}$. Tento jarní vzor počasí se
udržel až do poloviny měsíce března, kdy teploty přes den byly dokonce až $+6^{\circ}\text{C}$. Ve
druhé polovině měsíce března nastala náhla změna počasí. Silně se ochladilo, nastaly
dosti silné mrazy a dokonce 13. března noční mráz byl až na -12°C , přes den
nichlasl až -4°C . Toto chladné počasí se udržovalo až do 28. března s obřasným
sněžením. Změna nastala až po 23. březnu kdy nastávalo povolené zteplování až

místní přehrádky zůstaly a město pátňáku jarního počasí nastalo mimořádne a vichravé počasí, které přeslo i do měsíce dubna současně s velkými a hustými mlhařemi. Podnejprve se ráno východem slunečného počasí velmi opoždovat. Časné a lehké zlepšení a následně jarního počasí nastalo až ve druhé polovině měsíce dubna, kdy se ukázalo překně sluneční počasí až do 27. dubna. V tomto období teploty vystoupily až na $+20^{\circ}\text{C}$. Když konci měsíce dubna upěl si celkově ochladilo, zákonitě bylo jarní počasí, funkční velmi studený vítr ze severu a teploty poklesly přes den na $+5^{\circ}\text{C}$ a noční na -1°C . Chladné počasí přeslo i do měsíce května. V celku chladné a deštivé přehrádky trvaly až do druhé poloviny měsíce května a lepší od 20. května nastalo pozvolné zlepšování počasí. Další záznamy o počasí až do konce roku nejsou v kronice již uvedené, neboť nechal je po zemělému kronikář prof. Pyláček a se mýlky.

Divot na včenici

národní úbor

Na jarném zasedání Místního národního úboru projednány se nové zásady pro hospodářskou a kulturní činnost národních úborů. Úmyslem nových zásad bylo zvyšovat nejprávnější podmínky pro růst národního hospodářství a kulturního rozvoje v obci a aby při zajištování hospodářského a kulturního rozvoje, národní úbor byl připraven k společenské zájmům a zlepšily pěstí o uspokojování opravněních potřeb obyvatelstva.

Národní úbor měl tedy za úkol vypracovat dluhodobý výhled rozvoje náši obce na dobu 10-15 let. Tento výhled se projednával s občany a současně vedle k tvůrce účasti na rozvoji obce. Na základě těchto dluhodobých výhledů vypracoval pak národní úbor pětiletý plán rozvoje obce v němž se v podrobnejším rázle - mění upracovávaly plány rozvoje a hospodáření a tím pádem národní úbor zpracoval roční plány a rozpočty, které se staly výsledkem změnící pro hospodářskou činnost během roku. Přimě systémem dostalo národním úborům určité pravomoci tvořit vlastní pravidelky, aby obec byla schopna z vlastních aktií zaregistrovat výstavbu a rozvoj své obce, to znamenalo zaregistrovat nové finanční aktuaje a řízení podniků, které byly přímo v katastru obce.

Lidová kontrola

U únorovém zasedání Místního národního výboru sešel sestávajícími, předsedou okresní lidové kontroly Blížkem a Novém Pecínem o významu a poslání místních lidových kontrol a komisi, jejich činnosti na vesnici.

Dne 4. února 1965 na zasedání Místního národního výboru byla zvolena v naší obci místní komise lidové kontroly, která měla za úkol vyřizovat všechny náročné a složité občanské, provadět kontrole a dozor ve všech prodejních místech naší obce. Táto komise byla zvolena:

• předseda : Uvnoros Milán
• místopředseda Nováček Josef
• členové MUDr. Šobol Jiří, Hajduček Václav, inž. Pešta Ladislav Šírová Marie čp. 159, Náhonská Antonie, Pichopraž Josef a Šťákos Antonín.

Povídání

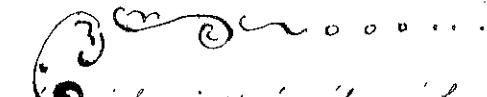
Během celého roku celkově dobré slavili se členové Místního národního výboru o vytvoření nejlepšího, na závalení obce jako přistádlo upevněny chodníků, sest v obci, upevněny mnoha prostanství v obci, ze společnosti všech složek místního národního výboru by splněni různých úkolů, ale násly se i společností organizací, které se k zvelebovacím akcím obratily rády a tak moždy nezbývalo mož, aby noční občané za mě tyto práce provedli sami.

Damolice zámbku

V jarních měsících opět bylo povídáno odklízání abytku materiálu a trosk bývalého zámbku v naší obci. Při výemoci a odklízání mohli si zájemci vylebat zachovalý materiál k svému použití na pídem jednou mohou.

Kiželna

V odpoledních hodinách 12. dubna, byla bourána abytku žádat kiželny která se nacházela při bývalém hostinci Jana Sedláčka. Kiželna se uchovává

jako jediná zábrana křížu tohoto ducha v naší obci. Podle údajů stávšich občanů a pamětníků této křížové cesty byl provoz ukončen asi v letech 1925.

ústřední kříž

Jíž začátkem roku v měsíci srpnu zahajoval Místní národní výbor jehož z mejeříků nejvíce i ikolu tohoto roku, dokončení výstavby širokého kina. V měsíci říjnu všechni poslanci znovu projednávali ve svých jmenovitých volebních obvodech mezi občany nové zákonky pracovní povinnosti, aby široké kino mohlo být v tomto roce dokončeno. Počet všechnou snahu Místního národního výboru a hromě občanského a mučanského předsedy Františka Mácha nepodařilo se zvládnout dokončení náročnost stavby řádym nedostatkem pracovníků a iad místních občanů a proto unikněly a některé volebávky přesly ještě do roku 1906.

ulice Lubiny

Tmocel po několika letech i v zimním počasí pokračovaly práce na regulaci řeky Lubiny na dolním konci naší obce před soutěm potoka Černávky vlevajícím se do řeky Lubiny. V těchto měsících již po několika letech řeka Lubina při povodňích vytvářala velké škody hlavně na loukách lidově zvaných „pod Myškovým“ což se jmenovitě dnesních dní udrželo po bývalém rodničku Myškovci č.p.

výstavba silnice

Cd 25. října 1905 pokračovaly práce i v době zimní nepohody na výstavbě nové betonové silnice, která byla zahájena již v roce 1904. Nakladní rada denně prováděly odvoz zemin na dolním konci vesnice, kde práce probíhaly v záseleňi pomocí nových bagrů a buldozérů.

Provozovny

I v tomto roce jsou stavby zdejším občanům poskytovány jednotky

Komunálním podnikem města Příbram, který usiloval nadále v naší obci občanu obov' a puncov, dlelo dobrovolný Místního národního výboru a úřak obchodu lidových spotřebních družstev z Nového Jičína.

Na střediskovou obec, kterou se stával v té době Příbram, byl tento stav naprostě nedostatečný i když se povídlo, že občané by byli řádcečně upozorněni, přesto další rozširování služeb by jistě občané přijali s povíděkem.

Sběrač Komunálních podniků města Příbram, která měla sjednávat začátky občanů na všechny druhy řemesel, neplnila všobec svého poslání a tak občané pořízovali si vlastní opravy svépomoci řemeslníků po pracovní době.

Obchodní síť v obci byla do druhé aborii dočasně naplněna, avšak jeho prodej zaučoval mnohá v nehygienických a silněních poměrech. Téhle stavu v naší obci je plně vědoma „Jednota“ a okresního města Nového Jičína, která po mnoha letech zahrnuje do plánu stavbu nové prodejny potravin a nejmýslivějších aborii, kterou však baví jedně.

Dospodáření provozen Místního národního výboru během roku 1965 jako celkové výjmy činily 124.000 Kčs

výdaje 99.000 Kčs

materiálové růzby 24.000 Kčs

stav pohledávek 3.241 Kčs

Stolařská dílna

Bývala stolařská dílna stolařského mistra Karla Ševčíka, která byla v současné době jako součást Komunálních podniků města Příbram, byla v březnu 1965 odvedrána do správy Místního národního výboru, který pak zajistoval potřeby stolařských užíváků pro zdejší občany, jehož místními stolaři, kteří na základě občanů pracovali po své vlastní pracovní době.

Kosprobáčení městského výboru v roce 1965.

Kosprobáčení je srovnání podle správy finanční komise Městského městského výboru.

Plnění jednotlivých příjmů:

zemědělská daň	3.815,- Kčs
domovní daň	40.894,- Kčs
správní poplatky	6.625,- Kčs
daň z příjmu	1.459,60 Kčs
nájem z bytů	20.478,30 Kčs
příjem ze školní jídelny	29.001,15 Kčs
lidové školy umění	14.500,- Kčs
kino	24.700,- Kčs
přídel O.N.K.	<u>141.183,05 Kčs</u>

místní komunikace	22.378,49 Kčs
čekárny autobusové	3.965,- Kčs
poštovní očtuvač	6.191,38 Kčs
veřejné osvětlení a lustry	7.889,70 Kčs
malešská škola	2.620,- Kčs
základní devít. škola	31.419,70 Kčs
školní jídelna a pečibuf	38.854,95 Kčs
lidové školy umění	1.559,90 Kčs
osvetová pracoda	3.944,45 Kčs
kino	21.939,45 Kčs
sociální závaznecení	7.000,- Kčs
stanba kina	301.541,68 Kčs
sbor občan. záležitosti	1.017,40 Kčs
správa Městského národního výboru	<u>7.678,24 Kčs</u>

Pohyb občanů v naší obci

Během roku 1965 narodeno bylo 24 dětí, a zemřelo 14 občanů, vězničas starých. Nejstarší zemřel ve věku 87 let.

Do naší vesnice se během roku přistěhovalo 36 občanů z lehčích míst a venic:

Přistěhovali:

Svinov
Moravský - Bruntál
Bystrovice
Mošnov
Vlčovice
Chomorá - Rimavská Sobota
Kopřivnice
Ostrovce
Bendovice
Písek
Hrdlořecká - Žeptice
Vlkovice
Přebíč
Lukavice
Kájov
Rouba
Petřvaldská
Oslavice
Klavské Závotice
Fulnek

Odstěhovalo 26 občanů do:

Písek
Dolní Lhotka
Písek
Rouba
Ostrava
Mošnov
Písek
Kájov
Dolní Újezd - Písek
Trnávka
Nové Město - Olomouc
Písek
Nový Bohumín
Vlkovice
Přibyslav

Kultura

V letošním roce činnost v různých směrech byla dosti bohatá hlavně na různé oslavy a přehlídky ale přece dobré a hodnotné zábavy bylo užitku nedostatek. Hlavní směr kulturní činnosti byl zaměřen v rámci jubilejního roku 20. výročí osvobození naší republiky.

V domluvě jubilejním roce jinž 6. března 1965 byla schvána divadelní hra „Růží bílé šípy“ v provedení hostujícího divadelního souboru závodního klubu Vítkovických železíren. Hra byla schvána pro děti a bylo na škodu, že podobnou akci pro děti jsme sami nemohli uskutečnit.

Další divadelní představení „Paní Mařenka matka plukue“, byla schvána ochotníky místní Tělocvičné jednoty Škola v rámci oslav osvobození 1. a 9. května v sokolovně v Petřvaldě a paké ještě 16. května v sousední vesnici Pincavice.

Po podání 27. a 28. listopadu byla schvána opět divadelní hra „Charleyova tetka“ v rámci místního režiséra Josefa Štílera a 18. prosince 1965 hru schváli naši ochotníci v sousední obci Mošnově. Uváděny tyto hry, byly důkazem dobré práce ochotníků místní jednoty Škola, kteří věnovali část svého volného času pro zvelebení kultury v obci Petřvaldě.

Dalším kulturním podníkem na počest 20. výročí osvobození pořádala místní základní škola v sokolovně byla „Dětská akademie“ pořádaná dne 3. dubna.

Oslavy

Majové oslavy letošního roku konaly se v naší obci za spoluúčasti sousedních obcí Petřvaldské, Mošnova a příslušníků vojenské posádky z Mošnova. Občané jich i měsíci předem konali přípravné práce velkým jarním úklidem na všech veřejných prostranstvích, u svých rodinných domků a hlavně v prostoru hlavní silnice po, které každý první majový průvod občanů. Majové dny plné věrnosti, věrnosti jarních květů jsou u nás každoročně nejen slavností, ale i pomalec vytrácejících

se uspomínek na vny pochválu události, která přesný přes nás obec z počátku května 1945

Vzpomínku na tyto historické dny, byl na dobném konci v zahrádce u vlastnosti Jana Dostálka vybudován v měsíci dubnu betonový sanktuárium pro uložení památného kamene k uctění památky ruských vojínů padlých v letech měsících při osvobojujících bojích v naší obci. Patronem posvěcení památníku padlých ruských armádci k naší obci byl řídící učitel na duchovní Olois Blahut.

Ukázky majových oltářů byly slavnostně uvedené buděčkem místní dechové hudby kapelníka Richarda Ropty, kteří současně vyhívají zastavenicku občánku před svatyní domky.

Svaz učastníků Majových oltářů byl v osadě Dvořek. Průvod majový prošel přes obec, sítidlo Karty, prošel iž na dobní konci vesnice a pošel zpátečním cestou na světlo u místní školky, kde vyzábojeném podiu byl promajový projev soudceho Falinky z Nového Jičína. Promajových oltářů zúčastnilo se mnoho občanů, celá obec vyzáboena byla po celé délce silnice vlajkami naší republiky i vlajkami spisatelův statí slovenského svazu, Německé demokratické republiky, Polska, Maďarska, Rumunska, Jugoslavie. Promajový večer byl zakončen dechovní hrou dechovníků vedených místního Škola od skautůmila J. K. Pylá „Paní Majánská matka plukov“ za reči Karla Břežného.

2. května bylo ve slavnostech pokračováno podzváním všechno delegací Místního národního výboru, vesnické organizace Komunistické strany Československa a Národní fronty k památníku ruských vojínů, kdež byl vybudován na počest 20. výročí osvobození naší obce. Po ukončení oltářů u památníku, bylo organizováno poselství do města Příbram na hřbitov Rudého Olomouce, kde byli padlí sovětskí vojaci v naší obci po exhumaci pohřbeni na tamní společný hřbitov. Pouť byla organizována konvojem všechných automobilů místních občanů, kteří se shromáždili u památníku. Všechna auta vyzáboena byla našimi a sovětskými vlajkami. V čele konvoje jely dvě motorky vedouce na předním dleuhé státní vlajky Československa a Sovětského svazu. Na hřbitově ve Příbrami za smutečního chování dechové hudby naší obce byl zastoupen naší obce a

uniformovaných pořádkůvku potažen věnec k uctění památky padlých vojínů.

8. Května jako součást oslav 20. výročí osvobození bylo slavnostní zasedání vesnické politické organizace Komunistické strany a Místního národního výboru společně se účasti občanů a také poválečných občanů z Kostelce ze Slovenska s kterými naši obec udržuje trvalou sňatak a přátelství. Na tomto slavnostním zasedání byl naši obci v rámci okresu udělen titul „Obec 20. výročí osvobození“. Součástí tohoto slavnostního zasedání byla instalování v malém sále Sokolovny výstavba fotografií pod názvem „Bojem za osvobození“.

Je nutno připomenout v pamětní knize, že za činnosti krásnými slavnostmi připomoci i vzpomínky na neuvinného kulturního pracníka naši obce řidiče učitelské na dřívoději Otakara Blahutka jenž byl klavním organizátorem těchto slavností.

V rámci oslav během nukleu byly provedeny ještě tři besedy. První beseda byla s občany, kteří byli za okupace vězněni. Druhá beseda byla s předstánky skupiny pentijnů, kteří přes 20. léty pracovala v našem nejbližším okolí proti Hitlerovskému fašismu a národnímu zákoníčkuho odboje ve své větve válce Sklenáčkem Josefem, a třetí beseda s bojovníkem u „Dukly“ s kapitánkem v zátoru Černým.

V první besedě hovořili občané naši obce: Přešný Karel, Nejedláček Ondřej, Kotálek Vladimír.

Ve své besedě hovořili: Tománek Ondřej z Mošnova, Metla Zdeněk a Vodňáčka Richard z Petřvaldské, Blažek Štětíšek z Píseckého nového Carova, Tománek Milos, Šimůnková Adolfin a Pytlíček Zdeněk z Petřvaldu.

Cháčkmy tyto besedy byly velmi poučné a zajímavé. Shoda jen, že besedy tehdy sloužily připravené byly velmi málo navštěvené zejména a rádi naši mládež, pro kterou byly tyto besedy předevsim učeny - se nezajímal téměř nikdo.

Sokol

Punktoní období Sokola probíhalo v jubilejném roce osvobození vlasti agitací. Na výročí osvobození byla pořádána celá řada významných akcí.

Vyřízením všev v základní tělocvičně bylo uspořádání III. celostátní Spartakiády na, které se podílela i naše obec. Velkého uznání za poštovou přípravu dostalo se také místní svíceníce Štěle Vojáčková, jako místní svícítele bylo uděleno čestné uznání Ustřednímu výboru Českoslov. tělocvičny. Od československého výboru Českoslov. tělocvičny bylo uděleno čestné uznání také svícítelům Petru Korkovi, Jaroslavu Štylerovi a místním Základním devítileté školám.

Po spartakiádě rázem nastal v tělocvičně klid. Výbor škola znova projevoval snahu když bylo těba začít znova s obnovením svícení, projevil se opět maximální svícení dvaadvacátých a minulých let. Oávání činnosti se nepodařilo upřímně vyřešit. Jedenáct žáky svítili pravidelně a velmi zvolna začalo se rovinat svícení u dospělých a žen.

Svícení žen začalo v únoru a svítilo se v letech 1969-70. Tentokrát se ujízel až do vlastního výročního svícení v Pálavalde. Sňatková situace se vyvíjela u mužských střech, kde v této době se neprojevoval žádnej zájem o svícení.

Na sportovním úseku jednoty byla činnost nadále bez závazných ustanovení. Finanční prostředky v oddílu svárové rybářství byly i v roce 1965 neudělené. Jednota škola žádoucí finanční podporu naprostělze při sítích na soutěžích a tak, i když rybářství byla zavřela na všechnk učta jinm uhradači zastáni výlohy ze svého a tím pák mohli reprezentovat naši jednotu.

Přejícam vlastní jednoty škola pro finanční podporu mál a následuje hoří docházka do svíčebních hodin a mnozí členové opravněně, zároveň rovněž na značkování aktuální činnosti.

V tomto roce mála jednotka škola celkem 359 členů z toho 181 členů bylo mužů, 33 dospělých, 19 žáků, 84 žen, 6 dospělých a 32 žákyní. Do jednoty přistoupilo během roku 23 členů a dva vystoupli.

Vedenická organizace Komunistické strany.

V únoru zajištěla organizace provedení volby místní lidové kontroly kde byli zvoleni členové strany Milan Vámos, Nováček Josef a Záhonská Antonie.

V roce 1965 byla ustavena základní organizace strany v jemnolném zemědělském družstvu v Petřvaldě kde bylo celkem 13 členů strany. V současné době plnila organizátorské úkoly dvanáct čl. s příslušem komunistické strany.

Výbor strany v roce 1965 byl ve složení:

předseda	Břežný Viktor
1. místopředseda	Vlachovský Jan
2. místopředseda	Břežný Ondřej
jednatel	Pirkovský František
hospodář	Gelma Josef
žákový referent	Kyl Jan
kontrol. a revisori	Novák František a Kotála Vladimír,
členové	Savčík Jiřík, Šíp Josef a Klabanský Zdeněk.

Organizace ČS. červeného kříže

Předem roku byl do organizace získáno 10 členů domovu červeného kříže. Život v organizaci probíhal běžnými užitkovými akcemi v rámci organizovaného kříže se vykypávala jednak v jarní pomoci, která byla poskytnuta u 286 případů, v pravidlných potravinách provedena hygienická prověrka a při společných rolních pracích na brigádách odbavováni členové 1836 hodin.

V rámci oslav 20. výročí osvobození naší obce byly představeny
řehodářová vyznamenaná Městrem národním výborem čestným uznáním za
účinkovací práci v uplynulých letech.

V roce 1965 bylo organizaci získáno 16 členské křive: Šindel Václav,
Málik Petr, Pavláčovský Jaroslav, Klečka Radislav, Klečka Miroslav,
Výšovská Marie, Štyler Jaroslav, Vondráková Antonie, Štylerká Vlastich, Šepora
Bořivoj, Janová Adalberta, Jan Václav, Feilhauerová Blahomíra, Pischmal Radek
Macalík František a Kremer Gustav. V tomto roce propagacní činnost
organizace značně posledním možnostem umožnila získat dva členy Šmerdové Dřenky.

Která po velkých 10 letech nejpravděpodobněji pracovala ve funkci kulturně propagacní referentky. Tato velmi obětavá pracovnice byla za svou záslužnou práci několikrát vyznamenána.

Na základě usnesení a výzvy Ústředního výboru Československého červeného kříže, učiniti pomoc občanům povodněmi postižených krajů na jižním Slovensku; uspořádala i naše základní organizace sbírku mezi členy v naší obci, která vyrostla 3.549 Kčs.

Škola

Nový školní rok byl zahájen v úterý 31. srpna schůzí pedagogické rady a vlastní vyučování pak ve středu 1. září.

V tomto roce byla opět provedena přes prázdniny venkovní oprava školní budovy. Při stavbě lesení pro opravu budovy využívali brigádnicky také místní občané, kteří byli pováni předsedou školní komise Leošem Chalerem. Při opravách byla také provedena přistavba kultury se záchody pro zaměstnance školní kuchyně a současně také vyloženo elektrické osvětlení do sklepů, kultury a na dveře.

Na těchto pracích stavěli čata místního zemědělského družstva a patroni naší školy ze závodu Tatra Kopřivnice za vedení řadičů Coufalů a Václavem Jiříkem, četní opravy prováděli u vstupních dveří. Vyučebně prvního poschodi byla také velmi zchátralá podlaha desková za parketovou. Na této práci se hlavně podílel stolářský odborník Fabian z Mošnovy, místní občan Calixt Olois a ředitel školy Reicha Jaroslav.

Bezpečnost ve škole

V období podzim - zima vyskytly se na zdejší škole u žáků ve větším počtu pláné neštovice bez významných následků.

14. října 1965 konala se volbni schůze uo výbore svazu rodičů a přátel školy kde byli zvoleni:

předseda	Nýhl Miroslav
místopředseda	Pexová Anna
pohledníc	Rečka Jaroslav
jednatel	Strakoš Antonín
hospodář	Calas Alois
členové	Hajdučková Hana, Kavrečka Ladislav, Kolgová Věra Kajdusek Milos, Klečka František, Lyciková Jiřina a Petrušovský Jiří.

V ledu byl pořádán v místní sokolovnici, rodičovský ples. V lepším rámci zábavy zatančili žáci devátého ročníku několik ukázk společenských tanců.

Ve školním roce 1965-1966 dne 31. říjence vzdala se zdejší školy do důchodu zástupce ředitelky zdejší školy Jurišk Alois, který po dobu 42 let své učitelské činnosti se plně a svědomitě věnoval školnímu životu a všemu co souvisealo s dělní školou povinnými i v pozitivní práci na veřejnosti. Upruženou let neustále působil ve společenských organizacích i v Místním národním výboru. Učitelský sbor a zástupce sdružení rodičů a přátel školy se rozloučili se zastoupeným pracovníkem dne 23. říjence s přáním, aby zastoupeného odpovědního užil co nejdéle ve zdraví, spokojenosti a duševní svěžestí.

itelů

ředitel Rečka Jaroslav
zástupce ředitelky Jurišk Alois
učitelé 1-5 ročníku: Dobšovičová Eva, Štefková Marie, Friedrichová
Ludmila, Tichopádová Libuše.
učitelé 6-9 ročníku: Dybalová Alena, Štefek Josef, Polásek Stanislav,
Vrbařovský Jan a Prachtulcová Jaromila do konce
prvního pololetí pak vedešla na mateřskou dovolenou.
Nově nastoupili úto učitelé: Friedlová Ludmila učitelka 6-9 ročníku ze

zakladní devítileté školy v Přestavíku, Jarmila Havlantová studující v Chrávě byla ustanovena do povinné jednoroční ičelní práce.

Vyučování na zdejší škole ukončili:

Zdenka Čížková, učitelka 1.-5. ročníku všeobecné na zakladní devítiletou školu do Třinci.

Julius Nedoma, učitel 6.-9. ročníku do Břevice.

Správní zaměstnanci

V tomto roce jako zaměstnanci školy byli:

Marie Kolářová školnice

Bořena Dvořská uklízečka ve školice.

Bořena Brčinová uklízečka pro školovnu

Bořena Šepová školní kuchařka

Marie Oldamiková pomocná kuchařka.

V tomto roce ukončila pracovní poměr Marie Oldamiková, pro větší počet stravníků ve školní jídelně.

Organisace školy

Ve školním roce 1965-1966 měla škola 11 tříd, z toho 5 tříd roční 1.-5. a 6 tříd ročník 6.-9., pobočky byly u 6.-8. ročníků. Vyučování bylo dispozice 4 ičelny ve hlavní školní budově a 2 ičelny ve školice.

V dopoledním vyučování se vyučovaly třídy: I., III., V., VII A, VII B.

V odpoledním vyučování pak třídy II., IV., VIII, VIII A, VIII B a IX, stručné směn provádělo rády po jednom týdnu.

Stav žáků

ročník I.	19 žáků z toho 9 dívek,	ročník II	22 žáků z toho 11 dívek
II.	23	III	22
III.	29	IV	32
IV.	24	V	25
V	21	VI	29

Z tohoto stavu povinnou školní docházku ukončilo 33 žáků z toho 19 dívčat

z 8. ročníku vychodili dva chlapci a tři dívky, z 9. ročníku ukončilo školu 12 chlapců a 16. děvčat

Přimislení vycházejících žáků v tomto roce bylo: tři chlapci šli studovat na střední školy, do učebního oboru na řemesla nastoupilo devět žáků a dva z lóžského důvodu umístěni nebyly. Z děvčat šlo sedm na výškovou školu, 8 děvčat nastoupila do učebních oborů na řemesla a 4 děvčata nastoupila přímo do pracovního prostředí.

Je nutno zmínit se v místní kronice o historických záznámec tykajících se životu, kde vystupují petrvaldští občané z čávno různých dob. Dne 2. února 1965 byly zaslány popisy těchto udalostí od Richarda Kynceka, občana ze sousední obce Staré Týni, který byl také v naší obci občem známý u starších občanů. Co přivedlo občana Kynceka, který pro naši kroniku zaslal popisy udalostí, které se udaly před 180 lety, je taky nutno v kronice vysoవit. Sluřovský rodák Richard Kyncek, v té době hudec zaslal do naší obce tyto záznamy byl skoro již 80letý. Při za svého mládí měl historii ve velké oblibě a tak v letech 1913 často chodil i do petrvaldského zámku v té době ještě cestě zachovalém. Podle jeho záznamu hudec v rámku byla hojnost zachovalých listin a zánamů z nichž pravě jeden hospodářský úřaz tykajíc se přímo obce Petrvaldce ho zajímal a tak když ve svém starém napsal článek kde se zmínila první zmínka o škole v obci Staré Týni, napsal také o prvním rektoru petrvaldském Josefu Richterovi a petrvaldských občanech pro naši kroniku toto:

Když v obci Petrvaldě roku 1787 byla založena škola v sousední obci Staré Týni se už více než 200 let vyučovalo, když změněno, že v naší obci téměř nikdo z vesnicářů neuměl psat ani číst. Když jednou při listování ve starých papírech v petrvaldském zámku v roce 1913 dostal se mu odkud hospodářský úřaz z roku 1788 - je na školu, že jako originál do dnešních dnů nerakoval. Bylo k němu 58 podepsaných vesnicářů a z těchto bylo jenom 8, kteří se sami podepsali. Čslatnických 50 sousedů podepsali páničtí úředníci nebo sibiřci. Podepsaní připojili ke svému jménu jenom nejméně křížek. Mnozí ani tohoto křížku nedovedli udělat, proto dělali je za ně ti, kteří je podepsali, což se na pismě dalo dočti dobrě poznat. Z těch 8 občanů, kteří se sami podepsali bylo ještě 6 němců z tehdejšího Rixenboku. Co manské knězstváře na zámek přivázel také petrvaldský rektor v té

jako první učitel na zdejší založené škole, který v této německé kanceláři se za sousedy podepsoval. Tento podpis v těchto německy vyhotovených výkazech potvrdil všechny těmito slovy: „Ctěl nich dozádany jsem já za jejich jména podepisal“. Josef Richter rektor Petřvaldský.

Ve starých papírech v archivu petřvaldského zámku v jednom „čepelku“ jsou všechny soudní a svědecké výpovědi občana Mlynčka se uchovalo na 120 uložených byly svědecké a soudní výpovědi o nemámen půběhu, který se stal před 250 lety na polích u sousední obce Skotnice, kde vede Starovestký rektorův byl i členem i petřvaldských občanů. Cílem příhodě se v soudních svědeckých zachovalo toto:

- Na školu ve Staré Vsi učiteleval tehdy jako rektor Klavaty, který v půběhu hral klavírní roli, byl také rabičem i občanem petřvaldským, neboť měl za manželku sestru fajta Jana Jakubka sedláka v té době většího a zamořného. Když po třicetileté válce fajta kapitula Černoučka obdarovala hajními pozemky - mluví o tom nadání listiny pro Petřvaldské fajtalu z roku 1657. Za tuto štědrost se strany kapitoly, žádali, ho něm žanovnicí, aby jeho syn, také manželku dítka a celou obec plyně vedl ke plnění křesťanských poviností.
- Pohoda bohatého řevna v Petřvaldě, rektor Klavaty velmi rád navštěvoval, neboť rektori za těchto časů cíli dosti chudobně a rovněž museli chodit často i po koledách.

Pohoda udal se dne 17. září roku 1716. Toho dne konal se v sousedním městě Přiborci „Svatohedvický jarmark“ - na vystělení podle tehdejšího kalendáře - Svaté Hedviky. Na tento jarmark pošel Jan Jakubek z Petřvaldu, pošel Janečka z Petřvaldu, s nimiž byl také jejich paní maminky a několik sousedů z těchto vesnic. S touto společností do Přiboru se ubíral také 27 lety Starovestký rektor Klavaty. Když nakoupili potřebné zboží, chybělo se k večeru. Na vzdálenou cestu k domovu, stavili se ^{na} hostinou v „čepelku u Františka Hollýna“ na vino. Rozjářena společnost když se měla k odchodu, rozjárený petřvaldský pošel Jakubek, pořádal místní mužíčky, aby je za město vynaložili s mužíčkou. Když se průvod za hostinou ubíral k domovu, ještě v Přiboru v úzké horní uličce narazili na klouček Skotničkou, který jim z cesty pustil neutykal. Petřvaldští židuchanci narazili si a uvolňovali cestu. Poté si narazení Skotničkou nechodili líbit bez odpalby. Rychle petřvaldské předčeši, ve své vesnici seběhli poslehl, vyloupli se klacky a pod Skotnicí kudy vedl chodník ke Skotničce si na ně pořádali. Petřvaldští, kteří s rozříznutými fuklemi svlékli si na cestu dorazili do blízkosti řekajících Skotniček, ti je přivítali nejčíš nešikánkami a ostými slovy, nakonec nastala velká panice. Skotničtí, kteří byli v přesile opanovali bojově a tak pobití petřvaldští jeden po druhém rychle prchali. Jan rektor Klavaty mu, který svá má jeho nebojácný junak a který v bilově nejvice žádal, nepodařilo se uprchnout byl Skotničkou zadržen a odveden do přiborské šatárny a odtud později do žálarie na hrad Petřvald. Záštar na Petřvaldských se se však a jeho návštěvy dlužho nelénil. Nebojácný, smělý a odvážný rektor Klavaty až seděl v kolce žálarini spontaně, podařilo se mu sedmého dne z vězení uprchnout. Jen, uprchl to bylo uvedeno v německy psané listině uložené v archivu. Byla datována

C C C C C C C C C C

na Kukvaldach dne 24. října roku 1916, opatřena byla pečetmi hradního hejtmana a duchovního správce. V listině hradního hejtmana Kukvaldský oznamuje svému kolegorovi hospodářskému hejtmanovi na zámku v Petřvaldě, že tam u nich ne hradě uvězněný schulmeister Karel vstoupil s nejvyšší zeleni dolu se sputstí a s vězení uprchl i s okny. Uklízí se pravděpodobně v Petřvaldě u svého švagra Jakuba zemotříškého fojta. Radikálního hejtmana, aby zajistil zdati se u fojta zadružit a když ano, aby jej zadrželi, uvěznili a v obře zajištěném spět na Kukvaldu odvlečli k přísněmu poběstiání. Jak zde v závazost dopadla o tom jíž rádce znamenky v archivu se nenašly, jenom soudě podle toho, že klenou osoba dramatu rektor Karel v rovém legendárním útěku z Kukvaldského želáče, ještě plných 33 let ve své rodné obci užitkovým příběh jistě třeba měl končit.

Pedagogické zemědělské družstvo

Tz. v lednových jednáních představenstva družstva, byl projednáván hospodářský plán na rok 1965 s prvnou pracovní jednotkou 25. října a zároveň i podmínky v následky na starobní dluhopis pro členy družstva. Družstveníci byli s novými podmínkami a se změnami zaměstnávání ve vlastních stanovách družstva, které přišla v platnost od 1. ledna 1965. Změny byly následovně:

- 1.) Družstvo vyplácet mladým družstevníkům na jejich vystoupení pořádání 80% až 90% plánované hodnoty pracovní jednotky. Zaměry na jejich pořádání byly vypláceny naturalie ve stanovené výši určené členkou schůze pro každý jednotlivý rok.
- 2.) Členská schůze volí na dobu 2 let své představenstvo čítající 9 členů a na dobu 2 let členy revizní komise čítající 5 členů.
- 3.) Případu drobného rozhodnutí a jiného poškozování družstevního majetku, pokud škoda nebude převyšovat částku 500,- Kčs, bude družstvo přištířeného stíhat samo podle ustanovení zákona č. 14/1957. Budete-li se jednat o menší přesťupky stačilo napomenutí, bude-li provinění těžšího stupně, byl případ projednán veřejně alespoň rozhodnutí představenstva družstva.
- 4.) Družstvo bude poskytovat mladým pracovníkům, kteří mají své klenou zaměstnání v družstvu půjčku podle podmínek stanovených jako v jiných zaměstnání v průmyslu. Dále bude družstvo vyplácet všem družstevníkům dovoleno podle aktuálního stavu na sociálním fondě, včetně dle návrhu sociální komise, schválené představenstva a členské schůze družstva.
- 5.) Družstvo bude vyplácet příspěvky a podpory ze sociálního fondu, to znamenalo podle sociálních poměrů družstva, po projednání v sociální komisi, která pak podá návrh ke schválení představenstvu a členské schůze družstva.

Pokud družstvo by mohlo využít do vyššího stupně hospodáření byla by proplacena nemocenská a sociální fondy v průměrné hodnotě 60% z odplacované hodnoty za posledních 12 měsíců před onemocněním.

K tomuto účelu družstvo rekonvalesco finanční hodnotou 1% z hrubých tržeb. Členka schise družstva stanovila také pro osoby se omezenou pracovní schopností a to u žen od 55 let - nebo na lekařské potvrzení, opětne 8. ročník po 7 měsících po sotě jdoucích, u žen s normální pracovní povinností bylo třeba odplacovat 110 pracovních jednotek, muži 250 pracovních jednotek. Kdo neodplacoval svou povinnost neměl nárok na výhody ze sociálního fondu, kdo naplnil svou povinnost po dobu 2 let ztrácet nárok na přídel zkušeností.

Naturalie

Představenstvo družstva rozhodlo v tomto roce výroby:

75 kg xmaru na 1 pracovní jednotku a do shopy 300 prac. jed. 200 kg,
prodaj psenice za 19,- Kč
osuza za 19,- Kč.

Hospodáření družstva

Situace v družstvu projevovala se i v tomto roce stále nepříjemná jízdačka situace výrobě byla podstatně nižší a v nákupu stoupala. Je nutno podotknout že výroba vepřového masa, mléka a rostlinných produktů byla v tomto roce málo rentabilní.

Zaujímavý byla dojivost u krav, kdy ve stejném období za posledních 8 letků existence družstva, nebyla tak nízká dojivost jako letošního roku a to bylo na pováženou protože denní stráta mléka činila na minimální dojivost nejméně 1000 Kč, také ve výrobě mléka schácelo asi 25.000 l mléka - je to velké rozdíly poměru mezi spotřebou krmiva a výrobou mléka. Letnímu krmení chyběla pravidelnost jak v množství krmiva, tak také i v racionování přísunu krmiva. V měsíci srpnu bylo sice zacíato s pastvou, kde její zavedení si vyžádalo mnoho námahy a času. Užitý přínos tato pastvina přinešla, protože v měsíci srpnu je zpravidla nedostatek písnin na ovné půdě, jednak zvýšila se tečnost mléka v průměru o 0,3%. Přes tyto výhody byla však pastva s nepochopitelných důvodů bez ukoručení.

Jíž již projednávané výrobou hospodáření za I. čtvrtletí mohou mít v počátku hruba' produkce družstva, kde bylo zřejmo, že družstvo více prodalo než využilo. Výroba masa hovězího byla známě starší a proti jiným čtvrtletím minulých let. Klarmi, růžiny byly v množstvích přírodních a tu se výroba podražovala a plán nebyl plněn.

Při výrobou hospodáření za I. pololetí hospodářský plán družstva mohl být plněn ani v jednom ukazateli. Přírůstky vnitř jak u skotu tak i u vepřového dobytka byly velice nízké - u hovězího masa byl přírůstek 49,0 kg denně, u vepřového 29,0 kg za den.

to znamenalo, že byly plněny sotva na polovinu proti plánu. Nejdostatky se řešily s velkým úsilím představenstva dnužstva, aby se výroba zlepšila.

Celkově nebyl splněn plán výroby a proto následkem tohoto nedostatku nemohlo být dnužstvo zařazeno mezi dnužstva s výšší úrovní hospodaření, tak jak plánováno bylo na začátku roku 1965.

Účetní správa a hospodaření za rok 1965 učítala, že vznikl schodek v hospodaření miskem 52.132 Kčs - tento manko bylo však upomínáno a provázeno pojistovacím fondem.

ní práce

Situace v rostlinné výrobě vlivem velmi čepelného počasí, kdy již vloživo nebylo parametry aby městště prošlo více jak měsíc. Právě byly přestárlé, kterou nebylo možno prodaté vložit. Bylo nutno vše silazovati ovšem situace byla tak kritická, že nebylo možno skmeni ani navozit. Nebylo možné ukončit skopávky řepy a její jednoceně. Poté byla s polovinou zplavena a tím jistakoliv práce byla vyloučena.

Přesné nastalo u žínových prác, kde se pracovalo bez zvláštních událostí, výsledky však nebyly tak výnosné jak se předpokládalo. Práce pokračovaly v celku vlasti dobie až na ječmen u kterého větší potíže putovaly podzemí byly anačně větší než samotné obilníny.

Sklízení slané potahovat se ještě do 2/3 poloviny října. U všech dnužterníků bylo nakládano velké množství pro rechťou sklízení, nebo se řekalo se započetím sklízené bambor.

Sklízené letošního roku i přes velkou napužení potíže byly za usilovného vynášení všech dnužterníků ještě vlasti avladovaly i větší vlasti práce podzemní byly již bez políří ukončené je však nutno podotknout, že letošní úroda byla v celku podprůměrná.

Požárnici

Již začátek roku byl ve známení, výprav k oslavám 80 let založení požárního sboru v obci Petřvaldě. Dva ostaty anaxornela občanům historickou ukázkou hasení požáru a dřívějších dob. Přiblížení historie k požárování proti modernímu způsobu hasení, požáru se přičinila místní požární jednota z obce Petřvaldu, kde požárnici předvedli ukázkou hlídání obce nočním a jeho hlásení požáru. Hasiči požáru bylo anaxornováno primičtěm způsobem jako dopravování vody na místo požáru v dřevěných putýnkách a v různých nádobách. Požárnici ze sousední obce Černávky, předvedli modernější již způsob hasení, anaxorneli příjezd k ohni s ruční stříkačkou žvanou, berlovskou a požárnici z Moršnova zas anaxornovali příjezd k hasení požáru s první motorovou stříkačkou v té době užívanou právě před 40 lety v roce 1925.

Vlastní oslavy „80 let trvání požární ochrany v Petřvaldě“ byly zahájeny již v sobotu 26. června, kdy ve 20 hod. výročí požárního sboru vedene velitelem sboru

⑥ Boh. Brusem, za příležitosti slavní sboru a místních občanů, položilo za smutečního shromáždění selské hudby Richard Ráby, památný včerec na místním hřbitově, k uctění zemřelých slavní. Po odchodu ze hřbitova, vyprávata daleko selské hudby kostavenického nejstarším a zaslužilým počátkům v naší vesnici.

V neděli za časného jitra, byly občané znovu upozorněny selskou hudbou tradičním „budičkem“ na nastavující výročí slavnosti a to již očko 9. hodiny ranní před sokolovnou, hudba i funkcionáři počátky občany vitali místní přibližující občany a četné delegace. Ještě v dopoledne hodinách, byla v sokolovně zahájena slavnostní hymnou slavnostní schůze na které v úvodním poslovu promluvil člen výboru, jednatel a čestný Oto Blahut o vývoji počátky ochrany v naší obci od založení v roce 1885. U příležitosti této schůze, byli naši místní počátky vyznamenáni za vynikající práci odenakem krajského výboru ČS počátky ochrany: Oldřich Josef členem od roku 1934

Břečany, Karel, členem od roku 1922

Polašek Josef, členem od roku 1936

Udělení čestného uznání Okresního výbore občanů:

Pichopád Rudolf, členem od roku 1929

Juráček Oto, učitel, členem od roku 1948

Machek Janoslav, členem od roku 1950

Váška Oto, členem od roku 1950

Brus Bohumil, členem od roku 1956

Udělení čestného znaku za příkladnou práci v počátku sboru:

Sáděnka Robert, členem od roku 1913

Blahut Oto, členem od roku 1920

Kýl Adolf, členem od roku 1923

Sobka Josef, členem od roku 1912

Chrostek Ludvík, členem od roku 1903 občákal

zařízení od Okresního výboru z nového října, stříbrnou medaili za služby ve sboru a v leponíku 100. výročí počátky ochrany.

Na slavnostní setkání bylo přes 200 osob včetně zastoupených delegací ze sousedních obcí Petřvaldské, Třínávky, Kateřinice, Mořnova, Albrechtic, Brusperka, Štětí, Prostovic a Křimelina. Po společném občeď v místním hostinci „Rytířák“ začaly za umoruho vedra přípravy k slavnostnímu průvodu a slavného konce vesnice na stacion mistrovského Sokola k vlastní oslavě. Z pořádaných soutěží počátky družstev umístilo se na 1. místě družstvo ze Studánky a 2. a 3. místo obsadila družstva z Petřvaldu. Po soutěži, bylo chybou funkcionářů mistrovského sboru, který soutěž pořádal, že upustili od stanovených podmínek soutěže. Čímž se stalo, že výborec družstvo z Petřvaldu se umístilo

ce na 2. a 3. místě soutěže, za velkého rozhodčího člena místních soutěžících družstev k oslavě bylo také založeno fotografické album, sboru všeobecných hrdinů a místní jednoty pořární ochrany, Aloisem Blahutem ve spolupráci s Miroslavem Krabovským a Jar. Šaungrem.

V roce 1965 byla činnost sboru velmi pestná. Jinž před oslavou 80. let založení sboru, byla provedena vrchní úprava v pořáruém dvoře na hadice a výbavi noč byla velkou schůzou funkcionářů.

V letech sestavil 2. družstva o 9 členech, kteří provedli 21 přípravných výletů a soutěží v okolních obcích.

Myslivecké sdružení

V průběhu posledních let od roku 1961 mysliveckého sdružení v Petřvaldě je třeba poznat i úpravy hranic střežících honitb, které byly provedeny v roce 1963. Dosavadní hranici společenstva byla likvidována a vlastnické honitby přejmená jednotné zemědělské družstvo. Myslivecké sdružení Petřvald uplatňovalo tehdy pořádávání výletů současným obcím Pnávce a Staré Vsi.

Po obci Pnávce uplatňovalo se o přidělení zbytku lesa bývalému majiteli Kurla Stejskalovi a Petřvaldci a leská římská Rachnala z Pnávky k honitbě Petřvald. Sledoval se tu ten cíl, aby hranice revíru neprocházela lesom, ale aby celý začleněný celok patřil určité honitbě. Po obci Staré Vsi bylo žádano, nesunutí revíru na celý břeh potoka Rakovec.

V Petřvaldsku uplatňovalo místní jednotné družstvo po Studence přidělení pozemků za Círou k honitbě petřvaldské, protože tam bylo mnoho luk, které obhospodařovala zemědělské družstvo Petřvaldské a řádečné i zemědělské družstvo Petřvald. Pořádávání po obci Studence bylo zamítнуто a pořádávání po obci Staré Vsi odmítnuto, protože tato obec patřila pod obec Příšek-Míškov. Ječmaní s obcí Pnávkou trvalo po celý rok 1963. Tehdy rozhodla zemědělská komise Okresního národního výboru v Novém Jičíně, aby tak zvaný Rachnaliův lesk a část Stejskalova lesa v katastru obce Pnávky, byly přiděleny honitbě zemědělského družstva v Petřvaldě - rada Okresního národního výboru v Novém Jičíně toto rozhodnutí zemědělské komise potvrdila.

Jednotné zemědělské družstvo „Rakopnuk“ se sídlem v Klatavicích s tímto rozhodnutím ráz. nesouhlasil a svými rastými protesty vyvolávalo mnoho napějnic a nechutných jednání jak na místě samotném tak i Okresním národním výbore v Novém Jičíně a v některé jednání na místě měli hlavní slovo některé členové Myslivecké společnosti z Pnávky, nijak nepřispělo k úplnému ujistěnímu poměru honitb obou sousedních obcí. Celkování zemědělského družstva z Klatavic skončilo ve prospěch zemědělského

družstva Petřvald, hlavně z toho ohledu, že obec Petřvald měla mnohem méně lesů než obec Trnávka.

V roce 1963 měla Myslivecká společnost Petřvald celkem 20 členů. V tomto roce přistoupil nový člen Václav Řekele. 13 členů mělo bydlisko v Petřvaldu, 6 členů v obci Petřvaldské, 1 člen v Příboře.

Zima, která byla v letech 1962-63 velmi krátká a slouhotivající, kdy vysoké vlny sněhu si vyrobaly i přes velkou pěč myslivci značná stráta u lovné avěře. V zimě bylo nalezeno 14 kusů zahynulé svině avěře. Krátkou zimu byli postříleni také zajíci.

Myslivci vedle pravidelného předkládání krmiva do zásypů a krmelů ochraňovali svíň na různých místech revíru, proskakovali led na vodních plochách a tak připravovali se všechno ke zmírnění zimního strádání avěře.

Tohoto roku byla obvěstěna výšena povolenost hřívání bařantů a kojotů, aby byly ochráněny svině způsobené velkou zimou. V roce 1963 byl poprvé v našém revíru proveden odchyt kojotů a bařantů v části revíru za žubinou. Odchytu bylo 18 bařantů kojotů, 12 bařantích střepů a ani jediná kojotová. V tomto roce byla také sepsána smlouva s jednotním zemědělským družstvem Petřvald a Petřvaldské, která byla uzavřena do 31. prosince 1972, za roční nájemnou 4.598,- Kčs.

V celku bylo možno konstatovat, že v Myslivecké společnosti nebylo již takového přidělského součitu jako v minulých letech. Některí členové myslivecké společnosti z Petřvaldu a z Petřvaldské po provedení smlouvy revíru, měli vůči sobě stále určitou nedůvěru, což bylo velkým stínem v Myslivecké společnosti, protože jediná významná dívera členů byla podmínkou úspěšné kolektivní práce. Projektil se nutným tahem vypracoval určité směrnice podle kterých by se členové řídili a uprostřed se od starých ambicí a jednotlivých revíru.

V roce 1964 Myslivecká společnost obhospodařovala již mimo katastr obce Petřvald a Petřvaldské, také přidělené lesy v katastru obce Trnávka byl to zbytek nejdejského lesa statkáře Stejskala č.p. 20 u les Rozehnalek z Trnávky.

činnoucí v roce 1964 byli:	predseda	Dlouhý Vladimír
	hospodář	Sýp Vilém
	finanční hospodář	Sindel Zdeněk
	jednatel	Blahut Alois
	kulturní referent	Merta Zdeněk
	revisor	Kolbe Ludvík, Řekele Václav a Poi Karel

Zima byla pro všechnou avěři vcelku příznivá. Po roztání sněhu bylo dne 9. dubna 1964 nakládено na výběr míst v revíru 60 ks stavených rejicet z hubení permalé škodné. Po 3 týdnech byly poté nalezeny 3 zahynulé straky, 2 černé vrány a 1 tkhař. Po roce bylo rovněž avěři dosti příznivé pro lichnutí permalé avěře. V té době

do provozu byla dárna umělá lžíčka, kde lžíčky a odkrov měli pod dozorem Kolbe Ludvík a Neček Václav. Do lžíčky bylo dárno celkem 110 vejček a těho bylo 10 vajíček kouptivých. Celkem se všetkovatelském vylíklo 50 barántíků a 10 koroptvíček. Jinak rok 1964 nebyl v Myslivecké společnosti bez zvláštních událostí jen při přechodu do roku 1965 vystříleni se ze společnosti Koxiel Antonín, Richter Otoš a Pelechov Jiří.

V roce 1965 Myslivecká společnost obhospodařovala celkem 947 ha, finančníci v roce 1965 byli : předseda Šr. Vilém

místopředseda Vidlička Richard

mystiv. hospodář Sindel. Zdeněk

finanční hospodář Vysotský Milán

jednatel Blahut Otoš

ostř. referent Merta Zdeněk

revisor Kolbe Ludvík, Šr. Karel, Neček Václav

Mysliveckou stráž prováděli toho roku Stanishevský Jan a Vidlička Richard.

Reprezentační zima v roce 1965 a klamné močály a sychrávě jaro zapříčinily další pokles koněv zvěře. Na žádost Myslivecké společnosti snížil Okresní národní výbor kmenový stav zvěře v honitbě a výměra honiby byla snížena na 935 ha. Rok 1965 byl již těži mezičinný pro myslivecké hospodaření kdy starý zvěře mimořádne blesaly i přes věževou reči myslivců. V tomto roce byla zakoupena od zemědělského družstva Sedlnice veliká umělá lžíčka, protože obecnadní lžíčka svou kapacitou nestačila pojmost vysoký počet rypocených nebo opuštěných barántíků a koroptvíček.

Kutno také podotknout, že Myslivecká společnost jako kolktiv i jednotlivci zapojovali se do různých akcí pro zvelebení obce, na slavnosti školního kina, kde vystupovali měkkolik set brigádnických hodin, také na výstavbě památníku padlým Rudouarmýjcům při osvobození naší obce za druhé světové války v roce 1945.

Počasí

První sněžení přecházelo i do nového roku. Sněhu stále více a více přibývalo. Jízda na silnicích stavala co den obtížnější a tak již 3. ledna mohla sněhu dosahovat výšku 40 cm. Největší mraz za celý leden byl zaznamenán dne 6. ledna 1965 kdy dosahoval - 10 °C.

Po 6. lednu nastal ujemný působení. Přistávalo silné vteřnovámu z cehozemí vznikla velmi nápadná situace na silnicích. Přistávala obloha způsobovala na silnicích velké sněhové díry a nerovnosti, které velmi znevážovaly automobilovou dopravu. Dobrou pomoc v této situaci pro silnice v naší obci učinilo místní hospodařské

družstvo, které vykonávalo na silnicích v naší obci také i na hlavní silnici s traktory a tahači odklízování velké množství sněhu. Počasí přírody počávalo, když při trvalé oblévě rýcalo i deštivé počasí, které trvalo až do 11. ledna za stálé oblévy. Celkohodinové množství rýchle ubývalo, teplé počasí v lednu stále trvalo při denních teplotách okolo $+5^{\circ}\text{C}$ a v době od 12. ledna až do 16. ledna dokonce se ukázalo krátké slunečné počasí, které však připomínalo jako přezimující břízceho se jara. Ranní mrázeky se pohybovaly okolo -4°C a odpolední teploty $+5^{\circ}\text{C}$. Stejný raz počasí se udržoval až do 24. ledna, kdy začalo drobně sněžit. Velké množství sněhu napadlo ze dne 27. na 28. ledna tehdy napadlo až 10 cm. sněhu. Raz teplého počasí v měsíci lednu mohlo označit jako výjedinělý. Teploty i v noční době 29. a 30. ledna se udržovaly nad 0°C a něco den dokonce až $+8^{\circ}\text{C}$. Teprve ze 4. na 5. února do rána připadlo na 3 cm. čerstvého sněhu při teplotách -4°C . Tento mírný raz zimy se udržel až do 7. února. Čtvrtých hodinách ranních dne 8. února přišla náhlé sněhová vichřice, která trvala po celý den. Uklidnění nastalo teprve ve večerních hodinách. Utvořily se masy až -9°C . Dne 15. února začala opět sněhová vichřice, sněhové přehánky a ráno trvaly až do 22. února a napadlo až 20 cm. sněhu. Stálý a prudký vítr způsobil nejzádvořilější silnici do sousední obce Šanovky. Celá dorava rovněž byla odříznuta. Z této kritické situace učinilo výdatnou pomoc místní zemědělské družstvo když pracovním traktorem elektroinstalacii uvolnilo průjezd na silnici. Raz a uklidnění zimy se bez dalších vlivů udržel až do 1. března. Teploty se pohybovaly ráno okolo -9°C přes den okolo 0°C .

Teplování nastávalo okolo 5. března, teploty ranní se udržovaly -3°C . Rozmořné sněhové přehánky se udržovaly až do poloviny měsíce března. Druhá polovina měsíce března byla poněkud klidnější, sněhové přehánky ustaly, naopak nastavalo občasné deštivé mrhulení při denních teplotách okolo $+7^{\circ}\text{C}$.

Pěkné slunečné počasí nastalo po 21. březnu a udrželo se až do 29. března. Vstupem 1. dubna začalo „aprílové“ počasí, ráno sněhové přehánky s obložením. Například dubnové počasí trvalo i ve druhé polovině kdy studené a deštivé přehánky a značně ovlivňovaly zpravidla polní práce hlavně vysadba brambor a řapí.

Ustupem 1. května se poněkud počasí zlepšilo. Nastalo sluneční pěkné ale rato ještě velmi chladné počasí, které se udrželo pouze do 5. května, pak opět nastaly mračiny s trvalým ochlazením, jen občas se střídavě a krátce zlepšilo. Toto deštivé a přeháňkové počasí letního roku velmi nepříjemně ovlivňovalo všechny polní práce které u zemědělského družstva. Vé do 15. června tvary stále deštivé přeháňky. Změna nastala teprve po 17. červnu kdy nastaly pěkné sluneční dny, které se udržely až do konce měsíce června. Teploty stoupaly až na $+30^{\circ}\text{C}$.

11. července postihlo část naší obce na dolním konci silnici kružovní. Po 14. hodině nastalo silná záříření a kratec na to kružovní, které trvalo až 14 hodiny, silně se ochladilo teploty ranní nastaly na $+6$ až 8°C , odpoledne na $+16^{\circ}\text{C}$. Čarodí udeřil nastala do 18. července kdy teploty stoupaly až letošní dnech až na $+33^{\circ}$. Po 20. červenci se opět ochladilo ranní teploty klesly na $+8^{\circ}\text{C}$, odpoledne teploty stoupaly na $+18^{\circ}\text{C}$. Tento raz počasí udržel se až do konce měsíce července.

Teprve po 15. srpnu se počasí ustálilo a nastalo velmi krásné a teplé sluneční počasí při teplotách až $+33^{\circ}\text{C}$. Přerušení tohoto krásného počasí nastalo 25. srpna, kdy nastal prudký liják trvající po celý den. Tento deští přinesl dobrou vláhu vyprahlé zemi kdy pak opět nastaly krásné sluneční dny, které se udržovaly i přes celý měsíc září při teplotách okolo $+26^{\circ}\text{C}$. Pěkné počasí přeslet i do měsíce října. Změna nastala 14. října, kdy obec byla překvapena mrazíkem -5°C . Tédy druhá polovina měsíce října byla jasná a převážně sluneční byly teploty ranní okolo $+5^{\circ}\text{C}$ a přes den stoupaly na $+18^{\circ}\text{C}$.

Příchodem listopadu udrželo se krásné počasí až do 14. listopadu kdy nastalo první mrazlení a sněžení. Mrazy doschovaly až na -10°C . Teprve příchodem prosince nastalo zcela zlepšování. Po celý měsíc prosinec byly jenom ojednale přeháňky. Ve druhé polovině prosince teploty se udržovaly okolo $+6^{\circ}\text{C}$ a před vánočními až $+10^{\circ}\text{C}$, bez ohledu se počasí udrželo až do konce roku.

Zivot vesnice

Letosní rok měl být pro budoucnost významný tím, že bude něménem rokem realizace nové soustavy řízení s jejíž pomocí se naše národní hospodářství má dostat na světovou výši. Předel, na jehož počátku stojíme, odděluje teď v rámci historii na jedné straně prvních dvacet let svobodné Československé socialistické republiky a jejího bouřlivého růstu výstavby národního hospodářství a zároveň i jeho stagnace s řadou obtíží, které se nám nepodařilo vzdálky včas vykonat i v naší obci. Nová soustava řízení by měla stávat budoucnost, která nás má různých obtíží nejen zavítat, nýbrž má zároveň i vytvořit potřebné předpoklady pro další výšování životní úrovni našich občanů a současně i zkracování pracovní doby.

slí národní
vce

V zahajovací schůzi rady Místního národního výboru bylo možno porozvati při sezenání rozhovoru, který byl převrat z aktuální Okresního národního výboru v Novém Jičíně, že úkol dalsího rozvoje a zvelebování naší obce pade pro národní výbor zdejším následkem snížení finančních nákladů. Finanční snížování nákladů mělo zřejmý vliv z vyvíjejících se nových form práce a také nových možnostech zajistování finančních prostředků jiných. Klavní zdroj příjmů pro obec byly drobné provozovny.

V jarních měsících úkoly Místního národního výboru byly všechny zaměřeny na dokončovacích práciach nedokončeného širokoúhlého hina a jarnímu ciklidu v celé obci. Jarní úklid byl organizován mezi občany místním rohlem, i za pomoci poslanců jednotlivých obvodů v obci. Úklid se prováděl podél státní

Silnice, kde podal ohlášení očistalo mnoho škvářů, která se vracela od zimních povýpě, aby se také rychle velké působnosti silnice a zvážení kanalizace. Počátkem účasti provozovatelé občané teď na dvorech rodinných domků a záhrad, na veřejných prostranstvích, řehárnících, aby skutečně naše obec byla mimoře čistá. Všechny odpadových provozovateli žádají místní školy, obec řečenského švodu mládež a protipožární komise pak provozovatele protipožární prohlídky ve všech domech i hospodářských budovách.

matrikář

Dne 28. července 1966 na vlastní žádost učitele Aloise Juráka o uvolnění z funkce obecního matrikáře, kteroužto funkci po mnoha let svědomitě zastával, byla jeho žádost radou Místního národního výboru schválena a jmenována zároveň nového matrikáře paní Štětí Ujezlovskou.

dáření

Stavující přehled hospodaření v naší obci.

Plnění úroků na půjčmech činil celkem 1.074.365,- Kčs
plnění vypočtu ve výdajích činil celkem 295.980,- Kčs

Výsledek hospodaření za rok 1966 - příjmy 1.074.365,- Kčs
vydání 295.980,- Kčs
finanční rezerva - 778.384,- Kčs

likvidace povodňových škod majetku MNV 336.000,- Kčs

Hospodaření provozoven:

provozovny dosáhlý tráby celkem	117.200,- Kčs
na mrdcích bylo vyplaceno	57.900,- Kčs
rezie a pojistění zaměstnanců	7.800,- Kčs
risk mimo pokladávek	24.200,- Kčs

U příběhu roku bylo Místnímu národnímu výboru odvedeno do fondu rozvoje a rezerv 30.000 Kčs

Slabinou činnosti provozoven je nadále pokrovatelská velmi slabá orgánisatorská úroveň, kterou je nutno opatřovat v důsledku neobsazené funkci vedoucího provozoven.

Poplatky
za veřejné služby

Nová soustava řízení národního hospodářství v něj je klavní zásada ve své správní činnosti vyhledávat zdroje k plnámu potřebě pohybu bez poškození na státní rozpočet.

Zasedání Místního národního výboru dne 30. října 1966 se zabývalo zavedením poplatků za veřejné služby občanům a schválilo po provedeních úpravách tyto poplatky od 1. 9. 1966.

1.	Dávky z tanečních zábor, čímoly 10% z vybraného vstupného.		
2.	Poplatek za užívání veřejného prostranství - dle potřeby.		
3.	Za vystavené potvrzení národním výborem občanům ve výši 5,- až 10,- Kčs.		
4.	Za poskytnutí správy o místním rozhlasu, mimo potřebu MNV	1,-	Kčs.
5.	Za zanedbání ohlašovacích poviností v evidenci obyvatel	10,-	Kčs
6.	Za zanedbání ohlašení změny stavu hospodářských zájrat	10,-	Kčs
7.	Za řešení sporů vyvolaných mezi občany	20,-	Kčs
8.	Poplatek ze psů - jednotlivé sárka	20,-	Kčs
9.	Habitorní poplatky za užívání na dobu 10 let. propuštění místa na hrob pro jednu osobu	40,-	Kčs
	prodloužení užívacího práva pro jednu osobu	40,-	Kčs
	ke stavbě hrobky pro jednu osobu	500,-	Kčs
	prodloužení užívacího práva hrobky	120,-	Kčs

Úměří obci byly habitorní poplatky vybírány mimo území naposled v roce 1956, proto se poplatek za obnovu užívacího práva na dalších 10 let vybíral ijet v tomto roce.

Výbor žen

Úměří během konaly připravné volby do nové organizace výboru žen. Byly zvoleny tyto ženy:

Na schůzi rady Místního národního výboru dne 12. května 1966 ředitel uhlířských skladů v Novém Jičíně sestavil radu na zářízení v zásobování uhlím a dřevem pro obec Petřvald. Do obce bylo dovoleno dovozovat uhlí a dřevo z nádraží Těšebníku nad Ostravou. Ředitel uhlířského skladu soustruh Skořek vysvětlil lepší zásobování ze sousedního města Příboru kde podnik vystavil mechanizační zařízení pro výklad i náklad paliva všechno druhů, které při myslivosti dovolovalo rychlou přepravu paliva do všech stohnických vesnic. Podnik uhlířského skladu v Příboru dodával pak palivo spotřebitelům vlastními vozidly a učtoval poplatek 1,60 Kčs za 19. siceverenového paliva.

Sbor občanských záležitostí

Pohyb občanů v naší obci v roce 1966 je následující:

Příkem roku se narodilo 11 dětí.

Zemřelo 13 občanů vesměs rozených roku let 1894 rozených, z toho pochováváno na místním hřbitově 9 občanů a 4 občané byli zprostěnou a pochováním ustavené „Krematorium“ města Ostravy.

Příkem roku se do naší vesnice přistěhovalo z vesnic a měst celkem 21 občanů, naprak se z naší obce vydělovalo celkem 27 občanů.

Přistěhování občanů bylo z těchto vesnic a měst.

Odstěhování :

Mosnov

Ostrava

Petřvaldsk

Poruba

Sedlnice

Nový Jičín

Tichá

Vlivovice

Příbor

Hradčany Křivotic

Zábřich

Olomouc

Mokré Lázně

Mošnov

Okříšky, okres Přerov

Kopřivnice

Líbavá

Dolní Měcholupy, okres Praha

Valaš. Meziříčí

Trnávka

Kroměříž

Příbor

Těškovice

Přísek

Nová Ves nad Rokytnou

Trojanovice

Unčovice, okres Olomouc

Kopřivnice.

Kultura

Sírokouhlé kino

Jíž začátkem roku 1966 členové Místního národního výboru a hlevně zasluhované nejstaršímu a občanskému předsedy Štěpánku Macha, rozhajovali jedou, a nejdůležitějších úkolů tohoto roku dokončit výstavbu sírokouhlého kina o jehož zahájení stavby je zmínka v této kronice na straně 160. Po návštěvě celé stavby a hlevně i sestým necestatkem pracovníků a řad místních občanů, bylo nutno vnitřní opravy a dodávky dokončit ještě v roce 1966 a tak ve čtvrtok 7. dubna roku 1966 byla uředně kolaudována a 16. dubna 1966 slavnostně otevřena a do provozu dárce novostavba takového provedení, která nám závidí i mnichov města.

Škoro jíž 40 let se jíž promítal film v naší obci a tím pravě v těchto dnech vstupuje kino do nového údobi v novém nejlepším prostředí a nových nejmodernějších podmínkách. Je si jen přít, aby tomu krásnou budovu našeho kina zachovali co nejdelče v nejčistším krásném vzhledu, aby do programu byly zahrnovány filmy umělecké, které by přinášely vedle poučení i ušlechtilou zábavu a aby po východním dokonalém kina přivádělo na promítané filmy co nejvíce počet místních pracovníků a řad naší mládeže i dospělých, z řad občanů našich i ze sousedních obcí.

Rámecká pionice

V budově kina restaurovala se současně s kulinářskou restaurací, která dostala název „Rámecká pionice“. Přímenování restaurace znane také penzionetkou vrchník poče zámku vidla panu Petřvaldských, který stál v minulých dobách v blízkosti nejčistší budovy kina.

Slavnostní otevření

Slavnostní otevření nového kina se provedlo dne 16. dubna 1966 v odpoledních hodinách slavnostním filmem opery Antonína Dvořáka „Rusalka“ za velké účasti občanů.

K slavnostnímu otevření kina byla radou Místního národního výboru jmenovaná komis: Blahut Alois, Kojetiček Václav a Vaclovský Jan.

Současně s těto příslušnosti dostaly za zásluhy o budování sírokouhlého kina v obci „Čestné uznání“ čto občané: Mach Zdeněk, Moravec Ladislav, Šep Václav,

Jenečka Boleslav, Macha Vladimír, Kyl Ludvík, Kyl Adolf, Klečka Josef, Vavroš Josef, Březný Karel, Ševčík Miroslav, Nováček Josef, Tománek Milos, Blahut Alois, Rusek Jaroslav, Klimek Ondřej, Kyjka Jaroslav, Štyler Vladimír.

Při této významné kulturní události je nutno se zmínit o historii našeho kina.

Převážně ještě v letech dvacátých, zastavilo občas před některým našim hostinou, kde byla větší místnost nebo sál a tam kvůjící kino za primitivních poměrů promítlo několik filmů, v té době ještě nemluvici a cestovalo do dalších obcí.

V roce 1927 zakoupila místní řešenční jednota Sokol promítací přístroj s přesluchem a zádložkou v sokolovně v té době již výměně postavené budově nového kina nazvané „Pox“. Prvním vedoucím nového kina byl Karel Pavalka, místní občanek smíšeným zbožím a čísla popisnáho 114 a promítacím dělníkem Čalík Luvák. Přestože promítání filmů byl bez zvuku a nemluvici, byl zakoupen ještě klavír na kterém střídavě doprovázel filmový slajer Karel Jashoda a tehdejší varhaník Josef Lencart.

Prvním promítaným filmem byl „Panáčka Berounský“. V prvopůvodních byla na filmech návštěvnost velmi dobrá a z čistého výhledu finančního používalo se ke snížení vysokého dluhu, který zůstal Sokolu po výstavbě sokolovny.

V letech 1930 až 1932 zastával funkci vedoucího kina jen na krátkou dobu místní učitel Oskárek Skupník, jinak jako člen skola. Časem kino zaručeně a jeho návštěvnost značně poklesla. Klarmi přičinou všeobecného úpadku tehdejších kin, bylo zavedení zvukového a mluvícího filmu a to nejen ve městech, ale i ve větších vesnicích. Zvukové filmy odvadily většinu diváků od němých filmů a tím také i od našeho kina. Situace se v návštěvnosti stále více zhoršovala a proto vyuřovala, aby i v naší obci byl němý film nahrazen zvukovým. Po vyčerpávající stavbě sokolovny však jednota Sokol neměla peníze na zakoupení poměrně drážející zvukové kinoparatury. V leto svérlé situaci přebral od roku 1932 vedoucího kina Josef Vávra, tento dovezl přesvědčit několik občanských členů Sokola, kteří společně 25.000 Kčs na zakoupení nového přístroje k promítání zvukového filmu. Bylo tak uskutečněno zejména přání velmi občanského kinoperatéra Luváka Čalíka, který až do svého úmrtí v roce 1960 se vždy po svém zaměstnání ve Vlkovických zálerámcích plně věnoval.

Prvním zvukovým filmem byl u nás promítán „C. K. polní maršálek“. Bylo to v roce 1934 a ve velkém sále sokolovny nebylo volného místěčka. Návštěvnost kina tím velmi stoupla jednak našich občanů i občanů z okolních vesnic.

Dne 10. října 1938 skupovali nacisté naši obec, zatím co sousední obce Brnišťka a Stará Židovská byly ponechány v oklašteném Československu. Tehdejší pracovníci našeho kina museli i po závodu udržovat kino v provozu, pod dozorem skupiny Němců ze sousední obce Mošnova v čele s pekařem Cöllnerem. Za doby skupace byly v naší obci hrány jen filmy německé s českými titulkami. Po zániku abýl části republiky 15. března 1939 byla činnost našeho kina zastavena. Nejdalo dlecko a naší sokolovna byla sekundně proslána se vším inventárem. Sokolovna byla úplně vydancována, bylo odevzdeno i zařízení kina, které po osvobození naší republiky v roce 1945 bylo nalezeno až v Karlovicích u města Bruntálu. Da četnické assistance byl promítací přístroj dovezen zpět do naší obce a chybějící

...

součástky byly znovu zakoupeny. Ředitel kina přebral opět Josef Vacroš a také zásluhou občanských členů Školního jednoty Škola bylo 17. prosince 1945 znovu zahájeno promítání filmů. Prvním filmem po osvobození byl „Dívčice z hor.“

Po učité době se opět všeobecně projevovala návštěvnická kise kin i divadel v naší obci. Bylo to zapříčiněno jednak zavedením televizního vysílání a potom vznikaly různé ve městech širokovlné a krasné barevné filmy, promítané na plátnech dosud neviděných rozměrů.

V roce 1946 přebral promítání filmů v celé naší republice Státní film a od roku 1957 přešlo ředitelství kina do správy městských a následně místních národních výborů. Naše kino začalo znovu ustupovat do pozadí. Růstem kinové techniky projevovaly se tu stále zlepšující mnohé nedostatky i závady a tak mnoho občanů město návštěvy kina slávali raději přednost svým televizorům. Bylo nutno překročit k úplné přestavbě celého kina, avšak v sokolovně to mohlo možné a proto zahodnuto bylo přistoupit ke stavbě nové budovy pro moderní širokovlný film. Po dalsích přípravách a jednáních byla stavba zahájena v květnu 1964 a dnes stojí poblíž hřišťálky dle současných občí Pnávky a Petřvaldské velké dílo, které vyrůstlo z pilních rukou našich občanských občanů k dalšímu zkráslení naší obce, na věčnou památku oslavany 20. výročí osvobození i k dalšímu růstu kultury, k možnosti poskytování učebchtilejší zábavy i k dalšímu zvýšení společnosti občanů za širokého skoku do naší obce.

Den žen

8. března má rovněž slovoholéckou tradici. U nás i v ostatních socialistických zemích se stal tento den celonárodním svátkem, který podtrhuje významný podíl všech žen na budování nového společenského rádu a je tak příležitostí projevit ženám lásku a lásku, jaké se těší v rodině i v celé socialistické společnosti. 8. března je svátkem všech matek, které vychovají naše nové pokolení po budování socialismu. Jím i všem ženám k jejich svátku bylo dánno blahořečení a hold v naší obci na oslavě dne 8. března 1966 v sokolovně.

Krasojárda

V dnech 12. a 13. března 1966 poprvé v dějinách obce bylo pořádáno mistrovství Sokolem celostátní mistrovství v cyklistické krasojárdce. Zásluhou zkušeného trenéra Vl. Očelínka bývalého pětadvacátka Československé republiky v cyklistické krasojárdce začíná lonto mladých sport v Petřvaldském jádru. Sokol se úspěšně snaží. Na tomto mistrovství startovalo dvacet nejlepších dorostenek a dorostenek z celé republiky v čele i s obhájcem titulu, reprezentantem ČSSR Mužíkem a Golvaldovou. V neděli na povinné účasti občanů se uskutečnilo exhibiční vystoupení nejlepších účastníků přehlídky a samozřejmě i krasojárdce mistří jednoty.

V pětiboji severomoravského kraje žáků, dorostu a žen v krasobojích na kole uskutečnil se v petřvaldské sokolovně v neděli 28. ledna 1966.

V kategorii žáků: vítězil Pavel Ševčík, druhé místo Jiřomír Dusek a třetí místo Jan Mukinský - všechni ze Sokola Petřvald.

V kategorii žátek: vítězila Marie Kobrová, druhá Jana Olšámková - obě Sokol Petřvald třetí místo Svat. Klemcová z Olomouce.

V kategorii dorostu: vítězil Vladimír Bystřický z Olomouce, druhý Ludvík Merta, třetí Dušan Čevelka - oba z Petřvaldu.

V kategorii dorostenek: vítězila Dagmar Rybářková, druhá Dana Plošková - obě z Přerova, třetí Báťka Hrdoušková ze Sokola Petřvald.

V kategorii žen: vítězila Milada Čírková, druhá Dana Hoblová - obě z Přerova.

oslavy

1. Máj

Svátek práce jehož tradice sahá do devadesátých let minulého století; je to souběžně s růžemi slavných Pánů mají, slavných dnů vítězství dělnické třídy i týkající pořádek na cestě ke konečnému vítězství dělníků nad kapitalismem.

Oslava 1. máje se letošního roku konala v Mošnově společně pro naše obec a sousední obec Petřvaldské. Odchod vrch učastníků majových oslav byl od školy na návsi k památníku padlým v Mošnově, odkud šel manifestační průvod za doprovodu dechové hudby na prostřanství letiště k slavnostnímu programu.

Romáň O. květem je slavným majovým svátkem naší republiky. Jeho tradice se uchovává od roku 1945 jako slavný den vítězství nad fašismem - den osvobození naší vlasti Sovětskou armádou má své slavné jméno v dějinách naší mladé socialistické republiky, mohlo by být nazývané počátek nového života ve svobodné vlasti.

Během téhoto roku Místní osvětová beseda klarmě zásluhou bývalého ředitelky místní školy Oluse Blahutové měla po celý rok písemný slyš s bývalým Generálním majorem Rudějem Kandarelem, který procházel ve dnech 2. a 3. května 1945 naši obci jako velitel rovněžního oddílu a který dnes žije v důchodu v městě Gorji v Guzinské SSR - Sovětský svaz. V posledním poslání naší obce zdravici k 1. máji a k výročí našeho osvobození, jmenovaným říditel v domě kde bydlí menší muzeum sovětsko-československé družby. J. Kandareli při své návštěvě v Ostravě a Opavě před několika roky byl jmenován „Čestným havířem dlelu Pela Beruši, Zasloužilým pracovníkem podniku Čstroj v Opavě a Čestným členem Českost. svazu mládeže“. Naše obec mu v březnu letošního roku věnovala album obce Petřvaldu ve kterém jsou také pohledy na naši poškozenou obec v osvobozenových bojích, fotografie původních památníků sovětských hrdinů, hřbitova Rudé armády ve Fryštáku - Míškicích. V albu jsou také

major
barelli

fotografie našich padlých letců Oldřicha Havlíka a Jaroslava Klaváře, jejich vyznamenání, fotografie občanů, kteří byli za okupace vězněni nebo spolupracovali s nacisty, fotografie předsadící Místního národního výboru od r. 1945, nejnovějších předsedací všech místních složek Národní fronty a konečně pohledy z dnešního Petřvaldu a z činnosti české místní školy.

Jmenovaný mím uvedl adresu rodinu padlého seržanta Petra Bohda-rentka, který padl při osvobození naší obce a který byl pochován u našeho kostela. Dovídám se také jméno vojáka pluku, který osvobozoval naši obec a ještě jména dvou rovadčíků, kteří bojovali v naší obci. Užšem uvedeným uvedla Osvětová beseda naší obce povídaly k moravmu roku 1966.

Osvětová beseda navázala společně prostřednictvím bývalého poručíka leteckého západního zahraničního oddílu Františka Loucháho z Prahy a panem E. Laverackem, který byl velmi dobrým přítolem našeho padlého leteckého Jaroslava Klaváře. Pan Laverack zde hrob rozmistra Jaroslava Klaváře viděl v den jeho smrti 10. října a tím dokazuje první kamaničkové. Psal o tom v únorovém čísle 1966 časopisu „Československé life“: „Toto je vše co mohu k uvěčnění památky na padlého v zábraně udělat“. Oteháváme od něho ještě fotografii hrobu Oldřicha Havlíka, který je pochován v Holandsku.

Vzpomínkový večer na Jaroslava Klaváře a Oldřicha Havlíka.

Dne 28. října 1966 byl v nově budově místního kina pořádán vzpomínkový večer v den 48. výročí kdy republika Československá vstoupila mezi samostatné kulturní státy světa, kde bylo také vyzváno na naše padlé letecké na slavné světové války. Občané mohli vkladnout všechny dokumenty o Jaroslavu Klavářovi a Oldřichu Havlíkovi a vylechnout zajímavé podrobnosti o jejich činnosti v zahraničí a památky osobního soukromí Františka Loucháho, který byl jejich spolubojovníkem.

Několik historických údajů na naše padlé letecké:

Jaroslav Klavář, narodený 11. září 1914 v Petřvaldě, padl jako pilot říč. zahraničního oddílu stíhacího leteckra dne 10. října 1940.

Oldřich Havlík, naroden 25. října 1916 v Petřvaldě, padl jako pilot bombardérů perutě dne 15. října 1942.

Obou leteců jsem vyzvali na mohutné slavnosti dne 25. října 1945 u jejich rodinného domku čís. popisného 15. Nejmladší padlých leteců je vyzvániano každoročně při oslavách osvobození. V roce 1956 byla jejich jména uvěčněna na pamětní desce v chodbě sokolovny. V roce 1965 byla uspořádána v kulturní místnosti sokolovny výstava pod heslem: „Čestou bojiš za svobodu“, kde na čestném místě věnována byla paměť

našim padlým letcům Kaválkovi a Klaváčovi. Jména Kaválka a Klaváče neupadají v zapomenutí. Po 26 letech se vrátil z Anglie přítel Jaroslava Klaváče pan Eric F. Lawerack. Sloužil také u 50. perutě RAF - křídovské vzdušné letectvo, jako mechanik a byl ve stálém styku s československými letci. Za 26 let jména čsl. letců již zapoměl. Připomínám měl jediné jméno Jaroslava Klaváče a pak 10. říjen 1940, kdy Klaváč padl.

Toto jméno se dovezlo od pana Laweracka soudruh František Loucký z Prahy, který byl leteckým důstojníkem - pilotem v zahraničí, osobně znal Orlíka Kaválku a na přání pana Laweracka počkal při Jaroslavu Klaváčovi. Uplatil se na Vojenský historický ústav v Praze, kde zjistil místo a datum jeho narodení. Bylo navázáno písemné spojení s Frant. Louckým a nás něho s panem E. F. Lawerackem v Newarku v Anglii. Zasláno bylo do Newarku několik rohledů naší obce i fotografie Jaroslava Klaváče.

V druhém čísle anglického časopisu „Czechoslovak life“ z roku 1966, který je vydáván také v naší republice v anglické ruce je uvedeno co pan Lawerack napočal o Jaroslavu Klaváčovi. Pan Lawerack, který bydlí 360 km od hřbitova ve Warrington, kde je Jar. Klaváč pochaben, zaslal nám dvě krásné fotografie - pomník Jaroslava Klaváče a část vojenského hřbitova s jeho hrobem.

Pan Lawerack, aby protácel ictu svému příteli a našemu rodákovi Klaváčovi přišel se o to, že hřbitovně v den úmrtí Jaroslava Klaváče je na jeho hrob položen věnce.

Zde tyto historické údaje o našich padlých letcích, která na věky do historie české světové války zapsala buďto, má velkou zásluhu naše Osvětová beseda a její světlostnost a naučavný předseda Alois Blahut.

lečník památká

Při výkopu záminy pro uložení vodovodního potrubí ze studny pitné vody, která se nacházela na pozemku bývalého rolníka Jaroslava Šeděnky č.p. 32 marnili občané provadějící výkop v nedaleké blízkosti studny tuk zvané na „zakumene“ v hloubce jednoho metru na nevybuchlý dělostřelecký granát - ještě do památky na druhou světovou válku. Granát byl po zavolení pyrotechnické vojenské posádky z Nového Jičína odverzen k zneškodnění. Udalost přihodila se koncem měsíce března 1966, pak občané v klidu dokončili výkop pitné vody pro rodinné domky Ludvíka Šeděnky, č.p. 118, Zdeňka Šindla č.p. 117, Leopolda Němcíka č.p. a Františka Šeděnky č.p. 143.

Sokol

Pochopem i dle stále prováděly se úpravy a vyplacení točivnice jednoty a hřívničky. Během tohoto roku byla zahájena stavba verandy u vchodu do budovy ze dvora. Přistavba měla slídit výpnam a slouží jako zábrana proti špatnému potoku vlastě za

zimního období, kdy se při různých slavnostech a tančených zábavách muselo chodit avencí na hygienické zařízení. Do této důležité přístavby zapojil se jen malý počet členů, byly to: Brčený Václav, Šindel Josef, Štyler Jaroslav, Štyler Vladimír, Pyleček Lubomír, Pyláček Václav, Caláš Alois, Hlavovský Josef, Rápha Richard, Šeděnka Bohumil, Vlastovský Jan, a Keryán Ladislav, kteří opracovali během roku celkem 806 brigádnických hodin.

Pro nepříjemnou finanční situaci v Tělocvičné jednotě Sokola zapůjčenou jednak stabírní příjmy z kulturních počnáku, dle přístavbou varandy a členaře i hradeckých městských práci za účelem odstranění škod způsobenou povodněmi v letním období tohoto roku, byl zapůjčen obnos ve výši 5.000 Kčs od pana Alexe Šeděnky ze sousední veoničky Petřvaldiku, splatnosti k vracení do 31.12.1968. Je to již po drati v historii Tělocvičné jednoty Sokola, kdy jmenovaný občan pomáhal sokolským postojem naší Tělocvičné jednotě v současné hospodářské svízelné situaci. Za tento hrdinný postoj bylo panu Alexu Šeděnkovi učině i písemně poděkováno.

Tělovýchova v základním vzdělání nedosahuje patřičného průměru ani v tomto roce i když se každoročně uskutečnil Den tělovýchovy a sportu než ale nemí zásluhou Sokola este nýbrž místní základní vzdělávatele školu a sborem mládeži a sportovních oddílu Tělocvičné jednoty Sokola

Je to škodě celé obce, že tak myslí a tradičně Tělocvičná jednota nemůže rovinout základní tělovýchovu, protože v současné době jednotla nenašla dleborodné a obětové světale v obci.

V roce 1966 poslala naší Tělocvičné jednotě Sokol žádost pohromačím, že byl velkou povodní zničen celý stadion. Byly způsobeny mnohé škody, nejvíce poškozeno bylo hřiště. Krásný výbor československé tělovýchovy v Novém Jičíně poskytl naší jednotě finanční výpomoc v rámsku 40.000,- Kčs, - za kteroužto obnos byl zakoupen materiál potřebný k obnově poškozeného zařízení.

ředitel	Štyler Jaroslav
místopředseda	Caláš Alois
zajemník	Šeděnka Bohumil
hospodář	Pyleček Lubomír
pohledníc	Pyleček Lubomír
kulturní referent	žadatel
míčebník	Krkkel Petr
míčelnice	Vlastovská Stela

zapisovatel	Sedčenka Bohumil
ředitel revizní komise	Tomanák Milos
člen revizní komise	Rusch Jaroslav
domovník scholomy	Přešaný Václav
spuárcce stracionu	Sindel Josef
vedoucí zábar. odboru	Pyleček Lubomír
vedoucí výjčepu	Plesník František
kronikář a archivář	Pyleček Lubomír
vedoucí ZTV	Vlachovská Štěla
divadlní odbor	Pyleček Lubomír
kopaná	Rybář Václav - Čížler Jiří
lední hokej	Jahn Václav
cyklistika	Olešnák Vladimír
tenis	Lýčka Milan

Knihovna

organis.

Na schůzi svobody Místního národního výboru dne 12. května byl také přítomen ředitel obecní lidové knihovny soudruh Marsálek, který podal radeč informace na počet klesání nového knihovnického zákonu. Soudruh Marsálek vysvětlil radeč budování střediskových knihoven a tím, že naší obec by spadala do střediskové knihovny v Přiboru, která by po sluhodě s knihovníkem obecné knihovny dodávala ze střediskové knihovny v Přiboru žádané knihy pro naši obec. Z této důvodech budou také finanční pro nákup nových knih připadající pro naši obec soustředěny ve střediskové knihovně. Radeč Místního národního výboru tento nový organizační řád schválila a rozhovor data souhlas k tomuto novému uspořádání. Žádané knihy byly pak dodávány ze střediskové knihovny čtenářům prostřednictvím knihovníka.

Škola

Zápis dětí do prvního ročníku základní dětské školy v Petřvaldě konal se již 31. ledna 1960 ve starovní škole. Do prvního ročníku byly přijaty děti, které se narodily v době od 1. září 1959 do 31. srpna 1960, výjimečně v prvních dnech měsíce září 1960. Tyto děti patřily k přijetí do první třídy vyjadření ředitelky mateřské školy a vyjádření školního lekáře.

Události ve škole.

Školní rok zavírající jako končím rokem s růží záříme pocházejí nový školní rok jak studentům tak i učitelům což je vždy myjeme s nejvěrnějšími úctostmi.

Pro zahájení nového školního roku stojí naši školní růží učiteli peněz, kteří mohou platit Místní národní výbor. Jen učebnice na školní rok 1966-67 stál v celku 6.218,- Kčs školní pomocí pro děti v ceně 6.970,- Kčs. Toto jsou uvedené jen částečné údaje, z toho vyplývá, aby rodiče sami vedli své děti k determinaci záchrany s učebnicemi, aby si děti rány své školy a nemůly svévolně její zahrizovat.

Učebnice i když staly mnoho peněz, nedostaly se na všechny. Tati všelé nových učebnic mohli ještě i ze starých učebnic - karší učebnice by měla vystřídat alespoň 5 let. Bylo připraveno, že staré učebnice nebyly tak hezké jako nové a tak škola jiných marnosti neměla.

V období podzim - zima vyskytly se ve větším počtu u žáků plné měsíce bez včasných následků.

Výbor SRPS

Užijme konala volební schůze do nového výborek Svaté rodice a přítol školy, kde byli zvoleni:

předseda	Hýl Miroslav
místopředseda	Peková Anna
pokladník	Ročka Jaroslav
jednatel	Srokoš Antonín
hesperadce	Cvalčík Alois
členové	Hajdučková Helena, Vavřička Láďa, Kujdaček Milos, Klečka František, Lížková Jiřina, Petrušek Jiří, Čremusová Maria, Ulfverký Jiřina, Pernarlová Berta

itel Juráček Alois

Dne 31. července 1966 odchází ze zdejší školy do důchodce zástupce ředitelky Juráček Alois, který po dobu 42 let své učitelské činnosti plně a svědomitě se věnoval školnímu životu a všemu co souviselo s dělní školou povinnými i v pozitivní práci na veřejnosti. V průběhu let naustalé působil ve společenských organizacích i Místním národním výbore. Učitelský sbor a zástupce SRPS se dletočně rozloučili se zastoupeným pracovníkem dne 23. června 1966 s přání, aby učitelského výpravníku určil co nejdéle ve zdraví, spokojenosť a duševní svěžostí.

Organisace ve školním roce 1966.

Tato škola měla letošního roku 11 tříd s 268 žáky.

První třídu vedla učitelka Blažková Marie,
druhou třídu učitelka Dobšovičová Eva,
třetí třídu učitelka Tichopádová Liliuše,
čtvrtou třídu učitelka Blahutová
pátou třídu učitelka Fidrichová.

Druhý stupeň:

šestou třídu vedla učitelka Kopalová
sedmou třídu vedla učitelka Neurichtová
a učitelka Polášková
osmou třídu vedl učitel Štefek
dевятou třídu vedla učitelka Dybalová
a učitelka Truchtalesová

Slav žáků

Ročník	celkem	z toho dívok
I	19	9
II	23	13
III	29	12
IV	24	14
V	21	10
VI	22	11
VII	22	12
VIII	32	18
IX A	21	11
IX B	29	17

11 žáků z devátého ročníku skloňovalo přijímací zkoušky na střední školy a mezi nimi 10 jich bylo přijato.

Cícházející žáci byli rozmístěni:

3 chlapci nastoupili na střední školy,
7 dívek nastoupilo na výběrové školy,
8 studentů nastoupilo do sečelnické oboru a 9 chlapců rovněž do oboru,
4 dívky do pracovního pomeru.

Jednotné zemědělské družstvo.

Po uvažování činnosti družstva letošního roku, byli členové družstva seznámeni na členské schůzce v pohostinství „Urtulník“ o bezpečnosti členů družstva a hospodářství. Přednášku o těchto předpisech provedli členové Územní bezpečnosti z Rýmařova.

I v tomto roce hospodáření v družstvu došlo k neváltným změnám. Jde o první čtvrtletí hospodáření ve zprávě na členské schůzce v pohostinství „Urtulník“, se uvádělo, že trávy za práci a služby byly nižší asi o 47.000,- Kčs, než ukládaly plán a malou výšku tráv dokonc o 70.000,- Kčs.

Výroba mléka solněna byla na 94% své odpovídala původní dojivost na jednu kravu 5,7 l mléka denně.

Původní převáleček činil denně: u vepřů 38 dkg a u skotů 36 dkg.

Přím výrobky za první čtvrtletí vykázal:

plán mléka	167.000 Kčs	skutečnost	159.000 Kčs,
plán výrocy	29.000 Kčs	skutečnost	41.000 Kčs,
plán hovězího masa 113.000 Kčs		skutečnost	86.000 Kčs,
plán vepřového masa 151.000 Kčs		skutečnost	128.000 Kčs,

Z tohoto přehledu lze porovnat značné naplnění výrobců v družstvě. Vliv na naplnění hlavně u výroby masa byla zajištěna jednak trvalým nedostatkem krmiva a jídla a také zároveň množstvou, která byla také jistna z hlediska příčin nízké výkrovosti.

V produkci mléka nastal převáleček až ve druhém pololeti hospodáření, kdy dojivost mléka se zvýšila na jednu dojnice na 7,7 l mléka denně. Četněvalsky stejně v této době 2 křat denně samy vyhánely krávy na pastvu, což bylo velikým přínosem pro výšení výroby mléka, když již v měsíci červnu dodávka mléka stoupala až na 1100 l denně. V červenci naopak opět dojivost velmi poklesla shora až na 600 l mléka denně přičinu se udržovala velmi napříjemně počasí, které do značné míry ovlivnilo doby chod žeremic výpravců.

V pololetním sorboně hospodáření družstva plán výroby nebyl mzdále plnen u skotů a vepřového masa. Hospodářský plán v rostlinné výrobě nesadal moc účtuji, u živočišné výroby byl plán nižší hrubého výnosu o 30.000 Kčs.

Situace v celkových materiálových nákladech se zvýšily oproti plánu celkově o 50.000,- Kčs. Dále zvýšení bylo u nákupu rostlinné výroby o 40.000,- Kčs a živočišné výroby o 20.000,- Kčs.

V závěru roku svářelna situace hospodáření družstva závažně následkem zvýšených nákladů a snížené produkce. Vážni napříjemně se situace projevovat i na finanční stránce. Zde bylo nutné opatření sčítat všechny směry jak u čerpání finančních jednotek, spotřeby materiálu, tak také bylo nutné sčítat i při normisování pracovníků

a přihlásit k jejich výkonu a dovednosti. Hodnota pracovní jednotky byla zachována na 25. Kčs.

i práce.

Jarní počasí voda působila pro zahajovací práce družstva. Po občelání řepy ve spolupráci s Místním národním výborem, bylo registraci brigádnici a za občelání byla malátku 1q pánice ze skupinky a okresem směřována řepu. Všechny jarní práce polní proběly velmi úspěšně včetně sítění pomocí půsivého jarního počasí.

Půsivé počasí, které se udrželo i do srpnového pokračování skliraní sena velmi dobré technické ukončení se skliraní sena bylo provedeno do druhé poloviny měsíce července. Skliraní sena v tomto období bylo provedeno bez vtrátek a kvalitně.

Dle zimní hruťe rozsáhlé počasí je v měsíci červenci. Vklutých děčích a povodních, které nastaly ve druhé polovině měsíce července - podrobnejší zmínku o počasí následuje na straně.

Uvádějeme, která se jevila za jarních měsíců na trávník výnosy, byla ranná sněhová. Celková byla mnoha měsíca na 27 ha vlny řípiny, jednalo o brambory, hubu, obilníky, krmou řepu, zelí a řezy na semeno. Tyto byly provedeny za velkých nákladů, neboť při stálých děčích obilí bylo značně poškozeno a půda zkomola. V některých úsecích v okolí řeky Lubiny na dolním konci, paramky bývalého rolníka Františka Dostála bylo obilí tak poškozeno a píska, které také protékaly řeka Lubina vyleta a trhá, že obilí se odklopovalo krajně korunou. V důsledku této živelné pohromy byl snížen hospodářský plán v druhém letosním roce o 400,000,- Kčs. Díky našim počasí pokračovala velmi pomale, pracovalo se denně jen několik hodin nebo v některých místech přestávky protože obilí pro vložit se nedalo sakat. Takovéto stavby se vznášely napředev již mnoho desítek let. Ze toho důvodu se ukázal velmi těžký a krásný jízdko jenž dřívmo nabývalo. Podivně polní práce proběhly velmi úspěšně a bez narušení ani do ukončení.

Požárníci

S jařmího jara se členové sboru plně připravovali na soutěžní cvičení na vedení mladého velitele Bohumíra Brusse, který byl u členů sboru velmi oblíben. Členové se zároveň připravili jednotlivé nářadí do sociální práce jako osobní vozové.

Zbrojnici, pírval pod osobní ochranu Poláček Josef,

požární auto, o jehož barvadní stav pečoval Blechel Jan a Horák Miroslav,

požární stříkačku P.S.B umístěnou v autě pírval Horák Miroslav.

Další požární stříkačka jménem „Stratiček“, která dříve bývala sloužební místních požárníků, byla při okresní technické kontrole vyřazena pro nespolahlivosť a pro nedostatek náhradních dílů nutných pro provoz stříkačky. Po celou dobu činné byly zřízeny noční hlídky, které po celou dobu činné konal Šoška Josef za odmenu 400,- Kčs.

Po roce 1966 byli zvoleni funkcionáři.

předseda	Sýr Bohuslav
čestný místopředseda	Chrostek Ludvík
velitel	Bruš Bohuslav
zástupce velitele	Horkel Jaroslav
kaprodektor	Potásek Josef
technický referent	Blechut Jan
referent mládeži	Cíplar Jaroslav
referent vnitřní ochrany	Blechut Otoš
referent vnitřní ochrany	Juráš Otoš
revizní komise	Chrostek Ludvík a Váňek Milán
delegáti na okrajinu konference Sýr Bohuslav a Macha Miroslav.	

Udalosti ve sboru

Jako v každoročních protipožárních prohlídcech ročních i hospodářských budov kmenových požárních sborů, tak i letosního roku při prohlídce 271 domů bylo zjištěno 15 závad. Byly prováděny prohlídky i sladovacích prostorů zemědělského družstva, které se ještě pro nedostatek vlastních prostor nacházely ve stodolách bývalých samostatně hospodářských kolonie u Šípa, Lednického, Šenertka, Richtera, Dostála, Kolbka a Ladvinky.

Povodení

Kromě běžných praktických cvičení měli požárnici v měsíci říjnu od 21. října do 30. října 1966 důležitou roli povodnost při povodních řeky Lubiny, které v těchto dnech vystoupila z břehu a do nabitých poměrů následkem velkých průtrží mrazů nad hranicemi Rýbarským, Kopřivnickým až po Černštejn.

Pohotovost požárníků musela tentokráte u hřbitovní lávky proti obcevernému proudu mohutných průvalů vody ustoupit, zde hrálo nebezpečí strémé samotné lávky. Když voda vystoupala v řece poklesla, provaděli místní požárnici ihned rekonstrukci sklopů a stěn, které byly zničeny a mazanou betonem a hlinou po povodni.

Najítice byly postavené domy „v hachniči“ a daleko všechny domy stojí podél řeky Lubiny až po bývalý pivovar bývalého statku Štejskalci. Mnoho členů místní požární jednoty právě při této životní katastrofě prokázalo velkou morální uvážlivost, neboť dnešek i celou noc probíhali na stráži po dobu trvání povodni, aby v řeči a pohotově reagovat mohlym požárem a občanům a domovach.

Úmrtí

7. listopadu 1966 zemřel nejstarší člen místní požární jednoty, čestný předseda Chrostek Ludvík, jenž byl členem sboru plných 63 let a předsedou 33 let. Dne 19. 11. 1956

byl mu udělen ocenění za příkladnou práci od ředitelství svazu Československé počátky ochrany v Praze. Tzv. výroční členská schůzka počátky sboru v roce 1961 byla jmenován čestným předsedou místní počátky jačetky v Petřvaldě. V roce 1965 dne 27. června byl udekorován stříbrnou medailí za služby o stupeň 100 výročí založení počátky ochrany. Téhož dne byl zvolen státní pracovník, který vždy závod zaváděl pro ochranu druhých.

Rozloučení se reskulým hudebním souborem Chrostkem bylo ve středu 9. listopadu. Upraveného rukav se reskulým, byla vystavována v místní zbrojnici na výstavě výrobků katafalky. Na rukvi byly položeny tři křížky květin a položený věnec od počátky. U katafalky byly vystavovány i typy svic a rozlosování i typy ohrazené květiny. Přesně v 15. hodin, kdy byla odvážena rukava se reskulým, rozvážely se kostelní svony místního kostela a přesně v 15.30 hodin rozvážaly se vrata budovy zbrojnice - podél katafalky šlo čestná stráž šesti mužů počátky s velkým sborem.

Na rozloučení se reskulým přednesl u zbrojnice za velké účasti občanů jeho životopis a jeho občákovou práci ve sboru, místní vedoucí sboru řídící učitel Blahosl. Olois.

Za smutek hudby, siny a pak i kostelních svoní byla rukava uložena do připraveného pohřebního auta a mohutný průvod občanů, kojovcové delegace všech sborů petřvaldského okresu: Albrechticek, Mošnov, Klatovice, Třinci a Petřvaldské. Celý průvod doprovázel pomalu jadoucí pohřební auto na dobrý konec obce Petřvaldské, kde za velikého spotřebu občanů auto odjelo do blízké Otovany, kde byl zasunut zpochybňen.

Místní skupina červeného kříže.

V roce 1966 vystavěla místní organizace 315 členů, z toho je 10 mladých zdravotníků. Změna ve složení výbore vlastla pouze u rokvorí, jsou to Pyleček Vilém a Nemčíková Marie. Za kulturní referentku zůstala Růžena Šimandová, dosud mohly být nahrazeny.

Dne 19. a 20. dubna 1966 bylo u členů uskutečněno vzdělávání klíček místní skupiny, které provedla soukromá Jancíková z Červeného kříže Českoslov. červeného kříže. Skolení mohlo velmi cenný přínos po poskytování první pomoci. Soukromá Jancíková výstižně objasnila nové a velmi účinné metody jak zachraňat tak rychlé pomoci zraněným a zachraňování drahocenného života. Je na řadě, že tak cenného skolení se účastnilo pouze 14 členek, což bylo velmi zaujímající u tak velké organizace, kde členové projevili velký zájem o ochranu svých spoluobčanů.

U místní devítileté základní škole se vyskočilo 50 žáků, kteří po ukončení kurzu všechni obdrželi ocenění „Mladý zdravotník.“

U příležitosti letoského výročí 29. května a 17. října 1966 při výstavě příslušníků zdravotnické armády, vykonalo 5 testů zdravotnickou službu na letišti v Mošnově.

Přednášky v tomto roce byly uskutečněny pouze dvě: Hygiena mléka přednášel veterinář Dr. Macků a „Florou lekáře s občany“ MUDr. Sobol Jiří.

Dárci krve

Při náboru čestných dárků krve v naší obci opět minimálním letem	Jaroslav
byla zaznamenána poněkud slabší účast. Celkem se přihlásilo v roce 1966 deset	
svobodných dárčí. Byli to : Štyler	
Komila	Ondřej
Romanek	Miroslav
Strakovová	Věra
Jeřábková	Hana
Sindlová	Borěna
Machová	Jiřina
Hulatová	Marie
Klečka	Poštová
Seděňka	František.

Při velkých povodních, kterou byla postižena naše obec bylo mnoho stromů s pěti roky vodou znečištěno kalam a báchnou. aby bylo zabráněno epidemickým chorobám v obci provedla organizace vyčištění desinfekčním prostředkem Dragenem.

Organizace jeho každoročně letecky i v tomto roce zdejšími připravila pro zvelebování obce brigádnickými hodinami jeho udržování v číslosti autobusovou žádankou na křížovatce, na úpravě parčíku na křížovatce silnic do Pivavky a Petřvaldské a v místním hospodářském družstvu odpracovali členové 1291 hodin, na podporu kulturních počinů věnovala místní skupina Československého čáveného kruhu petřvaldským vítězům na přeboru Československa v krasobýžď stavostí na holeni, které se uskutečnilo v naší scholovně dne 12. března 1966 náštku 400,- Kčs k zakoupení čestných dárků.

Myslivecká společnost

Tato rok 1966 výměra honitby v katastrálních obcích Petřvald a Petřvaldské pro výstavbu nové betonové státní silnice byla zmenšena na 935 ha. Toto rok měla společnost šestnáct členů : Blahut Ondřej, Dlouhý Vladimír, Hrkalek Václav, Chomický Vojtěch přestoupil z myslivecké společnosti v Moravově po přestěhování do naší obce, včela Kolbe Ludvík, Stanišovský Jan, Šep Václav, Štěpán Stanislav, Šindel Zdeněk, Štípáček Karel, Čapek Milán, Kladovský Jiří, Janečka Vladimír, Merta Zdeněk, Vodlíkha Richard a Mantlik Zdeněk.

Počle byly členové 11 členů a Petřvaldské a 4 členové a Petřvaldské a 1 člen z Dubové. Činnoucí počle funkci v tomto roce zastáli jeho rokem minulem, jedině Kladovský Jiří z Petřvaldské převzal funkci finančního hospodáře za Milana Čapeka.

Obě výsčených výjímk proběhl uspokojivě, ale tím, že byla výjíma do téhle slova výčtena nachlazená, mohla téhle tak úspěšná jako v roce minulem. Líhnutí a odchov

provaděli opět velmi občerstvené členové Kolbe Lubník a Řehoře Václav. Všechni členové i v tomto roce se významně zúčastňovali brigád pro zvolebování obce, kdy odpravovali celkem 1500 hodin. Začátkem prosince byla v sousedním katastru Mošnovu náležně vyhlášena nemoc broucasora a zajíce uloveného na honě. V důsledku toho byly nařízeny počítat všechny ulovené zajíce a divoké kvality nejen v Mošnově, ale i všech sousedních obcích k veterinárnímu vyšetření - u nás tedy výsledek nebyl zaznamenán.

Počasí

Jednou se mimořádně rukou poukazovalo, že rok 1986 byl desátým i sladším než deseti letý průměr, bylo jistě vícenásobně v počasi v roce 1986 jak včera a nasledujícího přiběhu.

Hodan proběhl zejména v lehkém sněhu, bez větších mrazů, také úmor byl v celku teplý a skoro všude sněhu a tak místní hospodářské družstvo cestu jíž jasiny. Koncem února nastalo zimní ochlazení. Tyto první zimní měsíce byly velmi působivě klidné po prázdninovém lesním svátku. Začátkem měsíce března se ukázalo opět pěkné teplé počasí až teprve ve druhé polovině měsíce března nastalo ochlazení a občasné sněžení. Měsíc duben i květen, poměrně byl chladný ale jinak v celku dosti pěkný. Byl to působivě velmi pěkné úrody a působivě velmi bohatý senoseč, kdy místní zemědělské družstvo začalo kosit trávu na houštích lehách již 20. května. Konec května nastalo opět desetina. Od měsíce června až do první poloviny měsíce července udávalo se velmi pěkné a slunecné počasí a rostl se působivě velmi pěkné úrody i v obilovinách.

Zatím počasí a kutecké dny nastaly ve druhé polovině měsíce července kdy nastávaly velmi prudké deště a nastalo i údajně trvalých deště, které postihly celý severomoravský kraj. Jíž od 18. července začaly první prudké bouřky, druhé prudké 20. července a konec malo 22. července. Neobyčejně prudké mlha oliv, kdy velmi rychle vystoupily hladiny řek i potoků. Lubina dosáhla 22. července v době od 14⁰⁰ - 17⁰⁰ hodin nejvyššího stavu. Voda v řece hubeně mimořádě jíž do horších novembra hibitomuho mostu, na Kavalíkově ulici u mostu tekla kolmo voda prudkou, vrátila se přes záručky pod kopeček, vrátila povrchy i říční křížek místního Řehoře. Voda vystoupila výšoko za mostem před rodinnou domkou Šindelka a Řeant. Kolem a přes silu tak spojení po silnici k Potštejnku. Spousty škod nastaly i v sousedních obcích ve Skorotíně a Mošnově byly silniční mosty přes řeku Lubinu, sousední řeka Oslavice ve Staré Ulii, byla tak prudká, že střílela část silnice od obecního mostu směrem ke křižovatce sousední obce Klobasy. Stálé deště trvaly a tak 25. července v polednech houštích další prudká mračen nastalo naši obec a celém okolí. Jíž ve 14⁰⁰ hodin byla řeka Lubina opět jako dne 22. července. Válkou sponzorů vody bylo rozplaveno mnoho domků v silniční Karty, na horním i dolním

konci vesnice bylo zaplaveno mnoho stropů a studni vodou a pole na řece až „Zahumení“. V 15.º hodin tekla již řeka Lubina přes hřbitovní most. V 17.º hodin vystoupila povodeně vrcholu. Voda unikla výško až obydlí u Myšků u hřbitovního mostu, voda byla skoro ve výšce spodního okraje okna. Největší záplavy nastaly v dle bývalého rámcu. Voda postupně unikala do dalších obydlí od Krabovských č.p. popisného 126, až k Ostatníkům č.p. 130 a 131. Voda a unaveně Lubiny tekla silným proudem po bývalém rámcovém dvoře, zejména příjerdem mezi obydlím Kellbe Lederka a Bruse Cölfu. Voda se neustále vydala silným proudem a vystoupila až po podlaze plotu místního hina, ze silnice vltála výšky žárovky do moderního domku lékárníka Milše Jachodáře, uplně zaplavila místní hřbitov, unikala až obydlí Kindlerových a Kolářových u mostu až do domku v „Kachniči“. Poudem hrbaté vody byla stráňa visutá lavička přes řeku Lubinu pod hřebenem Šokola, byl straně splav a této lavičky, stráňe pluly, vyplavené cesty a uplně zničené kulturny podél řeky Lubiny.

Počátkem srpna s občany zachráňovali se dalo. Vybírali se zaplavovaných budov kory, vepře, krábce a jiný sůrovy inventář. Oknem od silnice vynášeli sloupu žárovku od Žábenčíků č.p. 129 dva ročníci po pas ve vodě. Načež všechno silnice do Staré Vsi objídeley automobily i autobusy směrem na Ostravu na obydlí přes Šinákovu a Brusovku. Mnohem více obydlí bylo zaplaveno v skelních obcích Staré Vsi Košice, Brusovku, Šinákovu, Sodnicku, Kleminu, Piché a dalších obcích. V krají nabylo pamětníkem také velikých povodně jako tohoto roku. Po chvílkách oddalech přírody dne 28. července opět vlnavý déšť povodí vln i následující noci, takže řeka Lubina a ostatní potoky se vydaly po třetí.

Začátkem srpna se počasí poněkud uklidňovalo a přesle stále drobně pršelo, takže zde byly velmi občasná. Občas bylo tak polohle, že místami se muselo kosit jen ručně, pracovalo se jen několik hodin denně, zároveň často přestavky motoru občas pro dešt se nedalo kosit. Tak spuštěná příroda nepřemalují ani i nejstarší občanské v obci. Neštivejší ročník jeho za odměnu ukázal se velmi lehký a kušníj jehož jáz mnogo let nabylo a tak bylo možno v některé poklidné ukončit září věkorečné práce. Tento kušníj podzimní čas pásal i do zimního období a ukázal se až do nového roku.

Škody v Kčs

Rozsah škod v katastru násí obce způsobené povodněmi činil celkem 2,620.000 Kčs. Z toho na toku řeky Lubiny 1,400.000,- Kčs, na majetku jed. spravové Místního národního úřadu 275.000,- Kčs, na majetku zemědělského družstva pojistěním 302.000,- Kčs, na majetku napojěném 405.000,- Kčs, škody na majetku občanů 206.000,- Kčs, a toho na zemědělských kulturních 26.600,- Kčs a na majetku společenské organizace Škol 15.000,- Kčs.

